

Zagora védőkörletben, de 1916 augusztus 7-én az Oslaviján megsebesült. Felgyógyulva 1917 elején újból az olasz frontra került és mint géppuskás harcolt a Mte Kuk-on ahol újból megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a forradalom kitörése. Hárctéri szolgálata 16 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Raffai Andras, t. ővezető, m. kir. állami rendőr főtörzsrőrmester. Háborus szolgálata 1915 június hóban vonult be ezredünkhöz és ment szeptember 1-én az orosz harctérré az Ikwamen-i harcokhoz, majd Panasowkához, végül a Pieniaki-Zwyzin-i vonalra került. Tölgyesnél 1917 júliusában megsebesült, de felgyógyulva rövidesen újból az orosz frontra került Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérré a Piave-meni harcokhoz. A Montello elleni támadásnál kitüntetést kapott, de július 20-án fogságba esett, honnan 1921 január 6-án ért haza. Hárctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1921-ben a nemzeti hadseregben szolgált és 1924 június 1 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Rainer Venana t. I. oszt. számv. őrmester. Tényleges katonai szolgálata 1911-ben vonult be a 69-esekhez. A világháború megindulása alkalmával a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérré. Sabánál vívott néhány ütközetekben meg is sebesült. Ugyanezen év decemberében az orosz, utóbb az olasz és oláh harcterekre került s megszakítás nélküli frontszolgálat után 1918. szept. 8-án beteg lett s kórházban érte az összeomlás. Kitüntetései: OII., OIII., kor. ezüst é. kereszt, vöröskereszt jelv., seb. é., 1912-13. mozg. érem.

Rathmann Gyula ny. á. ezredes, Budapest. 1891-ben avatták fel mint hadapródújsz helyetteset a cs. és kir. 44-ik

gyalogezredhez, 1910-ben mint százados helyezték át ezredünkhöz. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérré, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkától megsebesült, majd újra az orosz frontra ment, ahol az első zászlóalj parancsnokaként vett részt az ezred összes ütközeteiben 1916 októberéig, amikor mint zászlóalj parancsnokot a 273-as porosz királyi ezredhez osztották be. Ebben a beosztásban súlyos térd-övéssel megsebesült. 1917 január 1-én egy kombinált ezred kötelékében harcolt a Mte Tombán mint ezredparancsnok. A front összeomlása a tengerparti fronton Pirano-nál érte. Hárctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: III. o. vaskoronarend, III. o. kat. é. k., Signum Laudis (kétszer) K. cs. k., Seb. é., Német vask. II. o., 1896, 1908 é. e., 1912/13-as é. k.

Rajna Sándor t. hadnagy, gyapjúkerteskedő, Budapest. 1914 augusztus 1-én vonult be a cs. és kir. 23-ik gyalogezredhez és októberben helyezték át ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915 májusában az orosz hadszíntérré került, ahol 1916 augusztusáig részt vett az ezred ütközeteiben, mikor megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, Pilsenbe. 1917 februárjában a román frontra került V-ik zászlóaljunkhoz, honnan 1918 február 10-én beteg szállították kórházba. Felülvizsgálaton könnyűszolgálatra minősítve Slavónijába került egy aratószázad élére. Itt is érte a forradalom. Hárctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Rapay György t. tizedes, állami al-tiszt, Budapest. 1905-ben vonult be tényleges katonai szolgálata ezredünkhöz. A világháborúban 1914 július 27-én jelentkezett katonai szolgálata. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérré, ahol a Sabác körüli harcokban vett részt. Innen az ezreddel az orosz hadszíntérré került. Itt végig küzdötte az ezred összes ütközeteit és az orosz-

lengyelországi előnyomulást. Kiejánál megsebesült és kórházba szállították. Harcolt itt a Padgorán és a Plavanél nyert beosztást, majd áthelyezték a cs. és kir. 45-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében újból az orosz, majd a román frontra ment. Hárctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Rátonyi (Reich) Sándor t. hadnagy, r. k. tanító, Mór. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után a román harctérré ment V-ik zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a zászlóalj összes hadműveleiben 1918 tavaszáig, mikor a zászlóaljával Wienbe, majd Badenbe került, ahol a «Kaiserhaus»-ban teljesített a forradalom kiűzési szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1919 január 9-én szerezte le.

Régi Lajos gyalogos, gazdálkodó, Alcsut. Ténylegesen 1897/1900-ban szolgált ezredünkben. Budapesten és Székesfehérvárott. A világháború kitörésekor 1914 júliusában a 23-ik honvéd gyalogezredhez vonult be és mint határ-ésendőr teljesített szolgálatot. 1916-ban az orosz hadszíntérré ment, ahol 1916 június 21-én Wolhyniában súlyosan megsebesült és fogságba esett, honnan mint csererokkant 1916 november 16-án tért haza. Felgyógyulva bevonult pótzászlóaljhoz Nagyszében ahol felülvizsgálaton, mint 50 %-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg is 50%-os hadirokkant. Tulajdonosa Károly csapatkeresztnek.

Rehák János t. szakaszvezető, bank-át-tiszt, Budapest. Tényleges szolgálata 1907 októberében vonult be I-ső zászlóaljunkhoz és mint szakaszvezető szerelt le 1910-ben. Háborus szolgálata 1914 július 26-án jelentkezett és a tábori ezreddel a Sabác-i harcokhoz ment. Az ezreddel került az orosz harctérré is. Részt vett a Horozana-Wielkai és Pj-

aski-ütközetekben. A nagy visszavonulás alatt megbetegedett. 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához ment és azt végigküzdve részt vett az üldöző harcokban, Wielkopole-nál, Dobrotwornál és Karpilowkánál. Az Ikwától betegesen ment kórházba, de 1916 márciusában már újból az orosz frontra ment Panasowkához. 1917-ben ment a román frontra Tölgyeshez, majd Hlibokához. Az o'asz frontra 1918 februárjában került, de a Piave mentén súlyosan megsebesült. Felgyógyulva, felmentették a katonai szolgálat alól. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k. Seb. é.

vitéz Regös János.

Reisz Lajos, t. hadnagy, kereskedő, Budapest. Ezredünkhöz 1914 július 28-án vonult be, mint e. é. önkéntes és ment októberben a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz, ahol 1915 május 1-ig vett részt a zlj. hadműveleteiben. Betegen került kórházba, majd felgyógyulva a pótzászlóaljhoz. Ez év október 6-án újra az olasz frontra ment, részt vett a III-VI. Isonzo csatákban, de az SV. Katarina-i állásokban megsebesült. Kórházi ápolás után 1917 február elején ismét az olasz harctérre vezényelték. A Kuk hegyen, a Mt Santon és a Piave mentén harcolt, de 1918 augusztus elején betegesen jött kórházba, ahol a forradalom is érte. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Reiter József t. tizedes, kaszinói alkalmazott, Budapest. 1910/13-ban szolgált ténylegesen ezredünk III-ik zászlóaljában Bilekben és Castelnuovóban. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre, ahol részt vett a zászlóalj összes hadműveleteiben, de 1914 december 12-én Fakovienál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz,

ahol felülvizsgálaton katonai szolgálatra alkalmatlannak minősítették és 1915 decemberében elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa az 1912/13-as szolgálati keresztnek.

Renner Pál t. hadapród, banktisztviselő, Budapest. 1913-ban szolgált mint e. é. önkéntes ezredünkben és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, ahol részt vett a Sabác körüli harcokban. Majd az ezreddel az orosz frontra ment. Harcolt Horozana-Wielkánál, Piaski-nál, majd Szerzeczennél. 1914 októberében a Turka-i támadás után évfolyamtársaival együtt hadapróddá nevezték ki. Az ezreddel orosz Lengyelországra ment, de 1914 november 20-án Krepá-nál orosz fogságba esett. Dauria, Piecsanka táborokból Vladivostokba került és innen tért vissza 1920 júniusában, mikor leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Reinhard Andor t. tizedes, keresk. utazó, Budapest. Háborús szolgálatra 1915-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után 1916 májusában ment az orosz hadszíntérre Panasowká-hoz. Részt vett a Lupusno-i ellentámadásban 1916 június 18-án, majd a Zwyzin-i áttörés visszaverésében. Az ezreddel ment a román hadszíntérre Tölgyeshez. Itt 1917 júliusában a Paltinis és Balass sarok közötti előretolt állásban súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz. Sebesüléséből kifolyólag 1917 decemberében felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen a póttestnél, majd 1918 júliusától Apatinban a tiszti iskolában teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Resch András t. gyal. Békebeli katonája volt. 1913-ban Dalánciában vonult be s így a háború kitörése tényleges állományba érte. Azonnal a szerb frontra vezényelték, innen 1915 májusában Görzhöz, majd szabadságra került. Ennek leteltével előbb Pilsenbe, utána a Bécs-i arzenálba, végül az olasz harctérre irányították és itt súlyosan megsebesült. Az összeomlás után szerelt le. Községi altiszt Gyönkön.

Rétfalvi (Rump'er) József t. tizedes, m. kir. ál. r. főtörzserőmester, Pestszentlőrinc. Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben Székesfehérvárott és 1914

július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz frontra ment, de szolgálatai é-dekből a katonai szolgálat alól a m. kir. államrendőrség felmentette.

vitéz Révbíró (Rehák) Ferenc, m. kir. tiszthelyettes, Budapest. 1910 október 14-én vonult be ezredünk II-ik zászlóaljához Pécsre. A tábori ezreddel ment 1914 augusztusában a szerbiai harctérre Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre került. Részt vett a II-ik lembergi csatában, a nagy visszavonulásban, az orosz Lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Itt 1915 március 12-én megbetegedett. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez, majd 1916-ban újból az orosz frontra ment a Panasowka-i és Pieniaki-i harcokhoz. Az Ezreddel ment Tölgyeshez és Hlibokához. 1918 elején beosztották a 31-ik rohamzászlóaljhoz, melynek kötelékében mint szakaszparancsnok az olasz frontra ment. A piave-i csatában, Montello bevételénél 1918 június 15-én megsebesült. Felgyógyulva áthelyezték Prágába a cs. és kir. 68-ik gyalogezredhez, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é. K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912/13-as e. k., 20. é. sz. é., O. h. e. é.

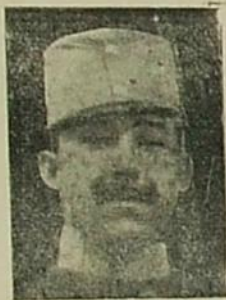

Révész Ferenc gyalogos 1887-ben Rákospalotán született. 1915. VII. 22-én vonult be ezredünkhöz Székesfehérvárra. Harcolt a szerb harctéren 2 hónapig, onnan Lengyelországba került az orosz harctérre. Itt 1915. szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulása után Pilsenbe került onnan saját kérelmére önként ment a román harctérre. Tölgyes szotornál Kopasz-hegyesen vett részt a harcokban. Itt 1917. VII. 22-én újra megsebesült. Majd újból önként jelentkezett az olasz harctérre indulni. Innen Prágába és Pilsenbe került. Itt szolgált a forradalom kitöréséig. 1918-ban szerelt le. 50 szá-

támadásban, de Valdöbbiadene-nél 1918 október 28-án francia fogságba esett. Dijonban volt internálva, honnan 1920 május 12-én tért haza. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. A m. kir. áll. rendőrségnél 1922 szeptember 1 óta teljesít szolgálatot.

Sági Pál t. őrmester, r. t. altiszt, Budapest. Ténylegesen 1905/8-ban szolgált ezredünkben. A világháború kitörésekor mint szakaszvezető vonult be és ment a tábori ezredrel a szerb harctérre ahol részt vett a Sabac körüli harcokban. Az ezredrel ment az orosz hadszíntérre is, ahol 1916 augusztus végéig harcolt, majd betegen kórházba szállították. 1917 január 15-én újból ezredünkkel teljesített szolgálatot az orosz majd az olasz fronton. Itt érte a front összeomlása is. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: Koronás ezüst érdemkereszt, K. cs. k. A budapesti 69-es bajtársi vezérőrségi tagja.

Sallay Sándor t. őrmester. A békében 1908–11-ig tett elégei katonai kötelezettségének. A tábori ezredrel vonult a szerb frontra, de csakhamar, szeptember 8-án az orosz harctérre vészik, 1918-ban pedig az olaszok ellen vezényelték ezredével. 54 hónapos szolgálata alatt kétszer sebesült meg. Kitüntetései: OII. kétszer, OIII. K. cs. ezüst érdemkereszt. Készü községben kocsimáros.

vitéz Salgóvári (Schuber) János, t.

őrzető, gazdálkodó. Feleset. Háborús szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment Rozenek-hez, majd az ezredrel ment a kárpáti nagy téli csatához. Részt vett a Piaski-i, Jablonki-i, a Wola-Michova-i, a Beskideki és a Hluboky Vrch-en lefolyt ütközetekben, de 1915 április 2-án lőfegyűvel króházba került. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 július 13-án áthelyezték az 51-ik gyalogezredhez. Ennek kötelékében ment az orosz harctérre Wolhyniába, de 1916 szeptember 4-én megsebesült. 1917 májusában az olasz frontra ment, részt vett X–XII. Isonzó csatában és a Piave menti harcokban. Itt érte a front összeomlása is. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., Szolg. kereszt.

Sándor János m. kir. áll. r. főtörzs-őrmester, Budapest. Háborús szolgálatra 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és ment júniusban az olasz hadszíntérre. Részt vett az I–IV. Isonzó csatában a Podgorán majd az Oslaviján ahol megsebesült. Felgyógyulva újból az olasz frontra került a Podgorára. Harcolt a IV–XII. Isonzó csatában az Oslaviján, a Plava–Zagora védőkörzetben, a Sv. Katarinán és a Plaván. Végigharcolta a Mte Kuk-on lefolyt többnapos harcokat, majd a Tagliamentóig való előnyomulást. 1917 decemberében beiegen ment kórházba. Felgyógyulva 1918 májusában újból az zászlóaljhoz került Bochette Val Di Perhez, később pedig a Mte Grappára. A zászlóaljjal jött haza. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1923 október 1 óta áll a m. kir. áll. rendőrség szolgálatában.

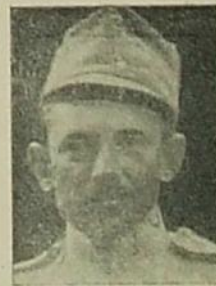
Sándor Miklós t. hadnagy, kereskedő, Siófok. 1915 március 15-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Részt

vett az Ikwa menti ütközetekben és a Panasowka-i állás-harcokban. 1916 június 16-án tiszti iskolába vezényelték, melynek elvégzése után a vasutas ezredhez Korneuburgba vezényelték. A 13-ik vasutas ezredrel ment az orosz hadszíntérre ahol 1917 végéig teljesített szolgálatot. 1918-ban az olasz harctérre került ahol az Orler hegycsoportban levő Franz-Josefs Sjtze drótkötélpálya parancsnoka volt a front összeomlásáig. Tulajdonosa a Károly csapateresztnek.

dr. Sándy Róbert t. hadapród, okl. gépészmérnök, műegy. adjunktus, Budapest. A 12-ik tábori ágyusezredhez vonult be 1915 május 15-én és 1916 április 1-én helyezték át ezredünkhöz. A Brussjow offenzívájában 1916 augusztus 5-én századával fogságba esett. Negyvenhárom hónapi fogsága alatt többek között megfordult Habarowsk, Krasnojarsk és Nowo-Nikolajevsk táborjaiban, honnan 1920 áprilisában tért haza.

Sándori (Scharinger) Mihály földm. min. altiszt, Budapest. Háborús szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment decemberben az orosz hadszíntérre. Részt vett az orosz-lengyelországi harcokban. Rozeneknél. Az ezredrel ment a kárpáti nagy téli csatához a Beskidékbe. Részt vett az oroszokat üldöző harcokban. 1915 július 24-én Bug mentén, Dob-otwor-nál fogságba esett, honnan 1918 november 19-én tért haza. Tulajdonosa a K. cs. keresztnek. 1914 június 24 óta áll a m. kir. földmívelésügyi miniszterium szolgálatában.

Sárközi Zsigmond t. gyal. 1883-ban született Mátyon. Iskolái elvégzése után gazdálkodással foglalkozott, napjainkban ugyanazok saját birtokát kezeli és élénk tevékenységet fejt ki közséje életében, mint előláró. A világháborúba 1916-ban kapcsolódott bele, Pilsenbe vo-

nult kiképzésre és a III. zászlóaljjal vitték a Monte Santo-ra. Az általános visszavonulás alkalmával olasz hadifogságba esett, 1919. május 1-én tért vissza onnan hazájába. A K. cs. k. tulajdonosa.

Sa. ok István.

Sárosi (Strasser) Mihály t. tizedes, m. kir. áll. r. felügyelő h., Budapest. Ténylegesen 1904/7-ben szolgált ezredünkben Székesfehérvárott és Pécsen. Háborus szolgálatra 1914 november 1-én vonult be de áthelyezték a 17-ik honvéd gyalogezredhez. 1914 november 24-én ment az orosz hadszíntérre és a 302-ik gyalogezred kötelékében harcolt Homonna környékén. 1914 december 31-én sebesülten fogságba esett. Samarkandban ápolták. Megfordult Oroszország számos táborában, de 1917 októberében megszökött és 1918 május 15-én tért haza. 1918 augusztus 1-én a m. kir. államrendőrség a katonai szolgálatait aól felmentette. Bátyja Strasser János ezredünk kötelékében harcolva az orosz harctérre sebesülten került, fogságba, de ott ismeretlen helyen hősi halált halt. Emlékét kegyelettel őrzik hozzátartozói.

Sáska János t. őrzető, gazdálkodó, Tabajd. Háborus szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 elején áthelyezték a 30-ik honvéd gyalogezredhez mellyel az olasz hadszíntérre ment, 1917 március 2-án visszakért ezredünkhöz és a

III-ik zászlóaljunk kötelékében az olasz fronton veit részt a X–XII. Isonzó csatában a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n, Kostanjevicánál, a Tagliamento mentén, a Mte Fredina-n, majd Bochette–Val Di Per-nél, végül a Mte Grappá-n. A zászlóalj maradványaival tért haza és 1918 november 15-én leszerelt. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é. (kétszer), Br. v. é. (kétszer), K. cs. k.

Schattinger Ferenc, szakaszvezető, gazdálkodó, Mór. Ténylegesen szolgálatra 1913 október 1-én vonult be ezredünkhöz. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre a Sabác-i harcokhoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Részt vett itt a szeptember 9–11-iki ütközetekben, az orosz lengyelországi harcokban, a kárpáti nagy téli csatában és az oroszok üldözésében az Ikwá-ig, 1916 május végén Panasowkánál megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól novemberben a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz a Szerethentj harcokhoz. Itt volt 1918 márciusig, mikor a zászlóaljjal Wienbe ment, ahol a királyi palotában teljesített őrszolgálatot a forradalom kitéréséig. Harctéri szolgálata hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., H. e. é., 10 é. sz. é.

Schattinger József kürtös, gazdálkodó, Mór. 1906/9-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabác-i harcokhoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. 1916 közepéig egyhuzamban veit részt az ezred összes ütközetiben, mikor szabadságra ment a pótzászlóaljhöz, 1916 végén az olasz harctérre került ahol megsebesült. 1918 januárjában újból az orosz frontra ment majd az ezreddel az olasz hadszíntérre. Itt volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Scheinek János.

Scheinek József.

Schenk Sebő t. gyal. 1894-ben született Szár községben. 1914-ben vonult be a 69 gy. e.-hez s rövid kiképzése után a Kárpátokba került. Ezredet később áthelyezték az olasz frontra, ahol 1916. augusztus 8-án hadifogságba esett. Harctéri szolgálata alatt egyszer sebesült meg balkar lövéssel és Székesfehérváron volt gyógykezelés alatt. 39 hónapos fogság után 1919. november 5-én ért haza és Csóton szerelt le. A Kesk. viselésére jogosult

Schiffer László t. hadnagy, urad. intéző, Kiszombor. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1916 január 15-én. A tiszti iskola elvégzése után ez év augusztusában a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljunkhoz Csernageriz-hez. Részt vett az első román támadás visszaverésében, de szeptember 1-én a Padas magaslaton megsebesült. Felgyógyulva a pöttestől ez év decemberében újból a román frontra került a Szerethentj harcokhoz. A zászlóaljjal ment Wienbe, majd az olasz frontra vezényelték Montegnacoba. Innen bombavető tanfolyamra ment és itt érte a forradalom kitérés. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Schmidt Jertő t. főhadnagy, kereskedő, Gyöngy. 1915 januárjában vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után az orosz

frontra ment. Witkow—Stary-nál megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóalj-tól újból az orosz hadterre került Panasowká-hoz, majd Pieniakihoz. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Schmidle Ferenc gyalogos, kádár m., Mór. 1915 márciusában vonult be ezredünkhöz és ment májusában az orosz hadszíntérre. Részt vett a Chiple-i Ostrovec-i ütközetekben, de június 15-én betegen ment kórházba. Felgyógyulva őrszolgálatra alkalmasnak minősítették. 1916 őszén újból az orosz frontra került Pieniaki-hoz, honnan bevonult a pótzászlóaljhoz és 1917 november havában véglegesen szabadságolták. 1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált. Harctéri szolgálata 14 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

† **Schmelcz Henrik** ny. áll. őrnagy, Székesfehérvár. 1914 júniusában helyezték a karánsebesi 43-ik gyalogezredtől ezredünkhöz Székesfehérvárra. A pótzászlóalj gazdasági hivatalának élére került és azt vezette Székesfehérvárott és Pilsenben a forradalom kitöréséig. Szolgált a nemzeti hadseregben is 1921-ig, mikor nyugalomba vonult. 1923-ban halt el Székesfehérvárott és itt is van eltemetve. Kitüntetései: Koronás arany é. k., Jub. e. é., 1912/13-as e. k. Emlékéi kegyelettel örökítjük meg ezredtörténetünk lapjain.

Schmid Alajos hentes és mészáros mester, Zámoly. Ezredünkben 1899-ben teljesített tényleges szolgálatot és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgál-

latra. 1915 májusában ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz, melynek kötelékében részt vett az I—IV. Isonzó csatában, de az Oslaviján 1915 november 22-én combbővéléssel megsebesült. A segélyhelyen gyógykezelték. A zászlóaljhoz bevonulva az élmezőnyben teljesített szolgálatot 1916 júniusig, mikor Temesvárra helyezték, majd felemeltették. Harctéri szolgálata 24 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Schmidt Pál gyalogos, mészáros és hentes mester, Adony. 1914-ben vonult be ezredünkhöz és augusztusban ment az orosz hadszíntérre. Harminc hónapon keresztül teljesített itt szolgálatot, majd 1916 augusztusában az olasz harctérre került a Mte Grappá-ra. Itt megsebesült. 1918 nyarán bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan Prágába vezényelték a rendfenntartó csapatokhoz. Itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 46 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Schmidt Kálmán írógépkereskedő, Budapest. Háborus szolgálatra 1915 november 15-én vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzés után a 2-ik pótzászlóaljnál teljesített irodai szolgálatot, majd 1916-ban Romániába vezényelték, ahol a sorozóbizottságnál nyert beosztást. Hat hónap után visszament a póttesthez, majd 1917 tavaszán Cetinijébe a kormányzóshoz helyezték. Itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 10 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

† **Schmid Ferenc és Schmid István** t. őrmester, t. szakaszvezető, Mór. Schmid Ferenc t. őrmester ezredünkben teljesített szolgálatot és a világháború kitörése a szerbiai hadszíntérre ment ahol 1916-ban ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Schmid István t. szakaszvezető táborig ezredünkhöz ment a szerbiai, majd az orosz

hadszíntérre. Végigharcolta a Sabác-i ütközetet, a II-ik lembergi csatát, majd az orosz lengyelországi harcokat. A kárpáti nagy téli csatában 1915 márciusában súlyosan megbetegedett és áprilisban hősi halált halt. Emlékeiket kegyelettel őrző bátyja és örökítjük meg mi is ezredtörténetünk hasábjain.

Schneider János.

Schön Ernő II. o. számú, nagykereskedő, Székesfehérvár. 1906-ban szolgált ezredünkben ténylegesen, míg a háborúban 1914 július 28-án vonult be. November 1-én ment az orosz hadszíntérre, ahol részt vett az ezred összes hadműveleteiben 1915 május 13-ig, mikor betegen kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1916 tavaszán újból az ezredhez ment az orosz hadszíntérre, honnan betegen jött el november végén. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 14 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

vitéz krechovcei Scholtz Béla, Kőszeg. ny. tábornok. 1885-ben avatták hadapróddá Budapesten és a cs. és kir. 37-ik gyalogezredhez nyert beosztást, melynek kötelékében szolgált az alezredesi rangfokozat eléréséig. Nagyvárad szolgálatát alatt, 1907-ben megírta a Nagyvárad erőltetményeinek történetét. A világháború kitörésekor mint őrnagy vezette a cs. és kir. 37-ik gyalogezred első menetzászlóalját az északi hadszíntérre. 1914 augusztusától a frontösszeomlásig megszakítás nélkül az orosz, a szerb, román és az olasz fronton mint zászlóalj, ezred és dandárparancsnok teljesített szolgálatot és több mint 60 ütközetben és hadműveletben vett részt. 1916-ban kapta a magyar nemességet, krechovcei előnévvel, egyben kinevezték ezredünk parnokává is, bár már mint alezredes 1916 nov. től vezette ideiglenesen ezredünket. Kiváló

teljesítménye elismerésül már a háború előtt több ízben részesült írásbeli elismerésben és megkapta a Signum Laudis és a III. o. k. érdemkeresztet. Háborús kitüntetései: II. o. vaskorona rend, Lipótrend lovagkeresztje, III. o. vaskorona rend, III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, K. cs. k., I. oszt. német vaskereszt, II. o. német vaskereszt, 1919-ben ment nyugalomra. 1922-ben megkapta a tábornoki címet és jelleget, 1924-ben avatták vitézzé. 1927-ben a Mária Terézia rend kaptalanja az arany vitézségi érmet ítélte részére az 1918 június 15–23-án vitézül és sikerrel vezetett Montello-i támadásért.

Schreiber Ferenc, t. szakaszvezető, kereskedő, Budapest, Ezredünkhöz 1914 október 18-án vonult be háborús szolgálatra. Kiképzés után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1915 január 1-én ment az orosz frontra Rozenekhez. Innen az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, melyet végig küzdött. Majd részt vett az oroszok üldözésében Wielkopolenánál, Dobrotornánál, Witkow-Stary-nál. Harcolt az Ikwa mellett és Panasowkánál. 1916 márciusában áthelyezték a cs. és kir. 51-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében Warsó alatt küzdött. Ez év őszén a cs. és kir. 63-ik gyalogezredhez helyezték át, mellyel 1917 májusában az olasz frontra ment. 1918 szeptemberében Coneglianonál megsebesült. A forradalom kiörése kórházi ápolás alatt élte. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., (kétszer), Br. v. é. (kétszer), K. cs. k.

Schrenkó József.

Schwartz Ármán t. tizedes. A béke éveiben, mint póttartalékos szolgált 1903-ban a 69-ik gyalogezredben, a mozgósítás alkalmával 1914. július 27-én a legelső között volt, akik teljesítették a Haza hívó szavát, újra bevonult, hogy életét áldozza fel hazájáért. Először a szerbek ellen vezényelték, innen átkerült az orosz frontra s 1914 december 25-én Galiciában hősi halált halt.

Schwartz Gyula t. hadapród, tőzsdebizományos, Budapest. Ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes 1915 január 15-én vonult be. A tiszti iskola elvégzése után júniusban ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Dobrotwor-i, Witkow-Stary-i, Karpalowka-i és a Bereh-Sapalow-i ütközetekben és az Ikwa menti

harcokban. 1915 októberében betegen ment kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz vonult be, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen a pótzászlóalj segédtszolgálati beosztásban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 5 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Schwarcz Endre t. hadnagy, magántisztviselő, Budapest, 1914 augusztus 25-én vonult be mint e. é. önkéntes a cs. és kir. 24-ik vadászászlóaljhoz, de ugyanaz év szeptemberében már ezredünkhöz helyezték. December 24-én ment a III-ik zászlóaljunkhoz, a szerb hadszíntérre, ahol 1915 februárjában megbetegedett. Felgyógyulva az olasz frontra ment. A III-ik század kötelékében küzdött a II–VI. Isonzo csatáiban 1916 augusztus 8-ig, mikor fogságba esett, 1916 október 22-én jött haza és leszerelt. Tulajdonosa a II. o. v. éremnek és a Károly csapatkeresztnek.

Schuller István t. százados, magkeskedő, Pécs. Ezredünkhöz 1914 augusztus 26-án vonult be mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után ez év decemberében a szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Végigküzdötte a szerbek elleni hadjáratot 1915 május elejéig mikor tifusszal kórházba szállították. 1915 július 26-án az olasz frontra került a II–IV. Isonzó csatához. 1915 november 7-én a Podgorán súlyosan megsebesült. 1917-ben a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz és itt volt 1918 májusáig, mikor a zászlóaljjal Wienbe ment, ahol a királyi várban teljesített őrszolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Schwartz Múric t. főhadnagy, fakeskedő, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1911/12-ben vonult be háborús szolgálatra. Az első menetszázaddal ment az

orosz hadszíntérre. Részt vett az első lembergi csatában, az orosz lengyelországi harcokban, de 1915 január 10-én betegen kórházba ment. Ez év márciusában újból a frontra vezényelték és a kárpáti nagy téli csata után május 18-án Ostrozec-nél súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz és 1917 júliusában ment ismét az orosz hadszíntérre Tölgyeshez, honnan 1918 elején jött haza. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Harctéri szolgálata 12 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Signum Laudis, I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

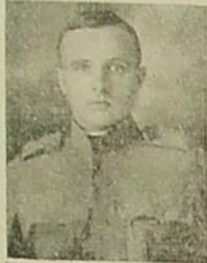

Schultz József t. tizedes, kereskedő, Székesfehérvár. Ténylegesen 1899-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1915 december 15-én vonult be mint t. tizedes és mint kiképző teljesített szolgálatot a pótzászlóaljunknál. 1916 december 15-én a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a zászlóalj hadműveleteiben 1917 június végéig mikor betegen kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz és itt is érte a forradalom, mikor leszerelt. Harctéri szolgálata 8 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Sebestyén József gyalogos, gazdálkodó, Előszállás. Ezredünkben 1909-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az orosz frontra került. Részt vett a Horozana-Wjeka-i és Piaski-i ütközetben. A nagy visszavonulás alatt megbetegedett és kórházba szállították. 1915 júniusában újból az orosz hadszíntérre került a Dobrotwor-i és Witkow-Stary-i harcokhoz. Ez év végén a pótzászlóaljhoz ment, majd a román frontra Hlibokához, innen pedig az olasz harctérre. Részt vett a Piave menti harcokban a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

† **Semmelweiss János** t. öve-ető, Előszállás. Háborus szolgálata 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és a szerb, majd az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Végig küzdötte a szerbiai hadjáratot, majd az I-ső Isonzo csatát, de 1915 június 4-én a Mte Sabotinon ellenséges golyó által taláva hősi halált halt. Bajtársai temették el és idegen földön alussza örök álmát. Öccse kegyelettel ápolja hős bátyja emlékét és örökjűk meg mi is ezredtörténetünk lapjain.

Semmelweiss Máttyás, gyalogos, kép. ácsmester, Eőszállás. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborus szolgálata és kiképzés után 1915 március e'ején az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában a Beszkidekben, a H'uboky Vrch-en, a Parilow-Vrch-en és a Koziolatán lefolyt ütközésekben. Harcot Chliple-nél, Oszroecenél és Pnikut-nál. Itt május 22-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 októberében újból az orosz harctérre ment az Ikwához, majd Panasowkához. Harcolt Pieniaki-nál, Tölgyesnél és Hlibokánál. Az ezreddel ment a Piave-menti harcokhoz, ahol 1918 október 29-én másodszer sebesült meg. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitiüntetései: H. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Dr. Sik Jenő, t. főhadnagy, a D. G. T. ügyésze, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, honnan betegen ment kórházba. Ez év novemberében újból a szerb hadszíntérre került III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a szerbek elleni offenzívában, de megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól Spalatóba a cs. és kir. tengeri zászlóaljhoz vezényelték. Innen 1917-ben az orosz hadszíntérre osztották be ezredünkhöz. Tölgyes, majd Hlibokától az olasz frontra ment a Piave-menti harcokhoz. A Montello-ról betegen szállították kórházba. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitiüntetései: Signum Laudis, K. cs. k.

Siklősi Lajos, Baracs.

Dr. Simon László t. e. é. önk. tiz. A 24-es vadászokhoz vonult be e. é. önkéntesnek 1917 március 10-én. Kiképzését Pilsenben kapta, a tisztiskolá elvégzése után az V. zászlóaljjal az oláh frontra vezényelték, innen Wienbe, Pilsenbe került, s innen indították a Piave-hoz, ahol a háboru befejezéséig harcolt. A K. cs. k. tulajdonosa. Polgári életben gyakorló orvos.

Simits János t. tizedes, ny. á. m. kir. r. őrmester, Székesfehérvár. Mint tényleges állományu 1900-ban szolgált ez e-dünkben és 1914 június 28-án vonult háborus szolgálata. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre, ahol Sabác körül harcolt. Innen betegen szállították kórházba. Betegségéből felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített. 1916-ban a román harctérre került és részt vett V-ik zászlóaljunk hadműveleteiben 1918 elejéig, mikor a zászlóaljjal Wienbe ment. Itt is érte a forradalom. 1918 novemberében szerelt le. Kitiüntetései: K. cs. k., H. e. é.

Vitéz Simon János t. őrmester, kisbirtokos, Szabadbattyán. Ténylegesen: 1906-9-ben szolgált ezredük 5-ik századában Pécsen. A mozgítás-első napján vonult be háborus szolgálata és ment október 11-én az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sary-Sambar körüli harcokban, majd a Nw. Breznica-i, az Augustynov-i és Belchatov-i harcokban. 1914 december 4-én a Kreuz hóhén megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz honnan 1915. szeptember 20-án újból az orosz frontra ment az Ikw-menti harcokhoz. Innen Panasowkához, majd Pieniaki-Zwyzin-bez került. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Hlibokához és végül 1918 tavaszán az olasz harctérre. Részt vett a Piave-menti csatában, de a Montello elleni támadásnál 1918 június 16-án újból megsebesült. Felgyógyulása után a pöttesthez vonult be és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 36 hónap. Ki-

tiüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Simon Ferenc t. tizedes, Szőv. altiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1915 június 15-én vonult be háborus szolgálata Pilsenbe. Kiképzés után a pöttestnél teljesített szolgálatot, majd 1916 április 20-án az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett az V-VI. Isonzo csatában az Oslaviján, a Sv. Katarján és a Plaván. 1916 decemberében a Plaván megsebesült. Felgyógyulása után 1917. június 10-én a román harctérre került Tölgyeshez és Hlibokához, majd az ezreddel az olasz harctérre ment a Piave-mentére. Itt harcolt 1918 októberéig, mikor francia fogságba esett. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitiüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Simon Mihály vendéglős, Dunaföldvár. Ezredünkhöz 1917. februárjában vonult be háborus szolgálata és kiképzés után májusban ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a X-XI. Isonzo csatában a Mte Kuk-on és a Mte Santon, honnan betegen ment kórházba. 1918 márciusában újból az olasz harctérre került a Piave-hoz, ahol megsebesült. Felgyógyulva újból a frontra ment és ott volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 9 hónap.

Simon Mihály gyalogos, Bszkrt. káplán, Budapest. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be háborus szolgálata és ment októberben az orosz hadszíntérre. Részt vett a Nw. Breznica-i Krepa-i, Belchatov-i és az Augustynov-ütközésben. — 1914. év december hó 4-én a Kreuzhóhén a zászlóalj nagy részével fogságba esett. Nowo-Nikolajowskben volt 2 évig internálva, Szibéria számos városában fordult meg és 1918 április végén tért haza. 1912 február 10-óta áll a Bszkrt. kötelékében.

Siklós (Schuster) Lajos közs. írodatiszt, Baracs. Ezredünkhöz 1916 májusában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment Panasowkához. Czarny-Lasnál 1916 október 13-án megsebesült, 1917 elején az olasz frontra került III-ik zászlóaljunkhoz az Mte Santora. Harcolt itt még Kostanjevicánál és a Tagliamento-nál. 1917 december 10-én a Piave mentén másodjában sebesült meg. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 13 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é.

Simon József m. kir. áll. r. főtorzsermester, Pestszenterzsébet. Ezredünkhöz 1914 október 24-én vonult be és 1915 elején ment az olasz harctérre III-ik zászlóaljunkhoz. Az Mte Sabatinon 1915 június 2-án súlyosan megsebesült. Felgyógyulva felülvizsgálaton csak fegyvernékű szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint szállítmányvezető működött 1916 elejéig, mikor a cs. és kir. 32-ik gyalogezredhez helyezték, majd 1917 februárjában Dalmáciába vezényelték, ahol egy katonai ruharaktárban teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Simon József gyalogos, m. kir. áll. r. őrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vonult be és kiképzés után júliusban a 12-ik menetszázzal ment az orosz hadszíntérre Dobrotworhoz. Részt vett a Witkow-Stary-i, Karpilowka-i és az Ikwa-menti harcokban. Harcolt Panasowká-nál és Pieniakinál. Itt 1916 október 12-én Czarny-Lasnál megsebesült. Felgyógyulva géppuskás tanfolyamot végzett és mint géppuskás ment Tolgyes-hoz, innen Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz frontra a Piave menti harcokhoz, 1918 július 18-án tüdőlővéssel megsebesült. Kórházi ápolása alatt tört ki a forradalom. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1926 óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében.

Simon József m. kir. áll. r. felügyelő h., Budapest. Ezredünkhöz 1904-ben vonult be tényleges szolgálatra. Székesfehérvárott a 9-ik századunknál, majd Pécsen teljesítet 1907 október 6-ig szolgálatot. Részt vett az 1908. évi vespéremi királygyakorlaton is, 1909 március 19-én újból bevonult és Bilekben teljesített határőrszolgálatot. A háboru alatt a katonai szolgálat alól felmentették. 1910 július 1-től van a m. kir. államrendőrség szolgálatában és 1935-ben ünnepelte 25 éves szolgálati jubileumát. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek.

Sobor Imre m. kir. tiszthelyettes, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1908-ban vonult be tényleges szolgálatra és felvételte magát a hivatásos altisztek állományába 1912-ben őrmesterré, 1914-ben pedig törzsermesterré lépett elő. A III-ik zászlóaljunk kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre, ahol részt vett Brezovae-i, Rogae-i, Cavcici-i, Miokovae-i, Krupanji, és a Zapolje-i ütközetekben, majd a Pozega-i és a Drina biztosítási harcokban. A zászlóaljjal ment 1915 májusában az olasz harctérre és a Mte Sabotino-ra. Innen betegen ment kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. 1917-ben újból az olasz harctérre ment és részt vett a Tolmein-i áttörésben, majd 1918-ban a Mte Tomba és Mte Grappa védelmi harcában. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: K. cs. k. 1912/13-as e. k. I. o. szol. j., Jub. e. é., H. e. é., Osztr. h. e. é.

Solti László t. őrzető, műszaki tisztviselő, Budapest. 1915 augusztusában vonult be ezredünkhöz és kiképzés után az orosz hadszíntérre ment az Ikwa menti harcokhoz. Innen Panasowkához került, ahol 1916 februárjában megbetegedett. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1916 végén a román harctérre került V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcokhoz. 1918 november 13-án szerelt le. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Solymosi (Sevella) István, t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. főtorzsermester, Budapest. 1910-13-ban szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Résztvett a zászlóalj összes szerbji hadműveleteiben és a zászlóalj 'a' ment az olasz harctérre is. Részt vett I-XII. Eszaki csatában a zászlóalj összes ütközetében. Állandóan az első vonalban harcolt 1918 augusztus 1-ig, mikor hosszú harctéri szolgálatára való tekintettel szabadságra ment a pótzászlóaljhoz. Innen az olasz frontra vezényelték, ahol a kiképző csoportnál teljesített szolgálatot a front összeomlásaig. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. Bátyja Sevella János a m. kir. 17-ik népf. gy. ezred kötelékében 1914-ben az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Sommer Ernő I. o. számvivő, dohánykísáros, Budapest. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be tényleges szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Részt vett az ezred összes ütközetében 1915-ben, mikor betegen kórházba szállították. Felgyógyulva a pótzászlóalj IV-ik pót századánál volt számvivője a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 14 hónap. Tulajdonosa K. cs. k. és az 1912/13. e. keresztnek.

Somogyi Pál t. szakaszvezető, csizmadia mester, Zámoly. Mint tényleges katonája a tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett

a Sabáci, Horozana-Wielka-i, Piaski-i, Turka-i és Zalarski ütközetekben. Utóbbiban 1914 október 22-én megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál kiképző szolgálatot teljesített, majd 1915 júniusában újból az orosz frontra került Dobrotworhoz, majd az Ikwához és Panasowkához. 1916 július 28-án betegen ment kórházba, de 1917 május 2-án III-ik zászlóaljunkhoz az olasz frontra vezényelték. Harcolt a Mte Santon, Kostanjewicénel és a Tagliamentonál. Decemberben a pótzászlóaljhoz ment, ahol felülvizsgálaton szabadságot kaptak. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k. Jelenleg Zámoly község tűzoltó parancsnoka.

Vitéz Somogyi Sándor, ny. tiszthelyettes. 1905-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra, 1914 szeptember 11-én az első menetzászlóaljjal ment Títelbe, majd innen az orosz hadszíntérre Samborhoz, ahol az eddig önálló zászlóaljat beosztották a tábori ezredbe. Részt vett a Turka-i és a Zalarski elleni ütközetben majd Oroszlengyelországban harcolt NW. Breznicánál, Krepnánál és Bernadownál. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában de 1915 április 9-én a Parlow-Vrch-en megsebesült. Felgyógyulva a XIII-ik menetzászáddal újból az orosz harctérre ment a Bug mellé, majd az Ikwához és Panasowkához. A kombinált ezred kötelékében harcolt Brodynál és a Stry mellett. 1916 november 15-én a pótzászlóaljhoz vezették pihenőre, ahol a géppuskás századnál, mint oktató 1917 december 28-ig szolgált. 1918 február 21-én az olasz frontra került Vjtorihához. A Piave mellett a Montello elleni támadásnál 1918 július 23-án fogságba esett és 1919 november 13-án tért haza. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1928 szeptember 1-én vonult nyugalomba.

Soós András m. kir. főtörzserőrmester, Kispeszt. 1914 december 22-én vonult be

ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az orosz lengyelországi harcokban, a kárpáti nagy téli csatában és az oroszok üldözésében 1916 március 31-ig, mikor betegen kórházba ment. Ez év októberében újból az orosz hadszíntérre került, majd az ezreddel a román frontra, ahol az ezred összes hadműveleteiben részt vett. 1917 augusztusában gránátnyomással került kórházi ápolás alá. 1918 novemberében szerelt le. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Spirer Béla, bérkocsi tulajdonos, Székesfehérvár. 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sabáci, a szeptember 9-11-i ütközetekben, a nagy visszavonulásban, a Turka-i és Zalarski-i harcokban és az orosz lengyelországi ütközetekben. Innen 1915 február 15-én betegen ment kórházba. Ez év júniusában újból az orosz frontra került, majd 1917 januárjában III-ik zászlóaljunkhoz a VI-XII. Isonzo csatához a Playa-ra. Itt volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 45 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer), K. cs. k.

Spránitz Ferenc, I. o. számvivő, kereskedő, Székesfehérvár. 1914 decemberében vonult be háborus szolgálatra ezredünkhöz. Katonai kiképzése után 1915 márciusában ment az orosz hadszíntérre, ahol május végéig harcolt, mikor betegen kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 januárjában újból az orosz frontra ment. Itt volt 1917. január 28-ig, mikor a 71-ik hadosztály rohamcsapatához vezényelték. Később bekerült az olasz hadszíntérre a Piavehoz és itt érte a front összeomlása is. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Stancel Béla asztalos mester, Adony. 1915 májusában vonult be ezredünkhöz majd kiképzés után áthelyezték a cs. és

kir. 51-ik gyalogezredhez, mely ezred kötelékében az orosz fronton harcolt. 1915 november havában Zlota-Lipánál fogságba esett. Brezowkában, Krasnojarskban, majd Rudnikban volt internálva és 5 1/2 évi fogság után tért haza.

Stanó István t. őrmester, kereskedő, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be szolgálatra és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A III-ik zászlóaljunk kötelékében vett részt a szerbek elleni hadjáratban, majd a zászlóaljjal 1915-ben az olasz hadszíntérre ment. Ez év májusában megsebesült, de rövidesen ismét a zászlóaljnál jelentkezett. Végigküzdötte a I-XII. Isonzo csatát, a front összeomlása a Piave mellett érte. Harctéri szolgálata 54 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as emlékérem.

Stark Jenő t. százados, lapszerkesztő, Budapest. 1904-ben szolgált, mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. 1914 júniusában fegyvergyakorlatra vonult be III-ik zászlóaljunkhoz és ment mozgósításra a szerb hadszíntérre. Részt vett a Drina menti harcokban. Decemberben sérüléssel kórházba került, honnan visszament a szerb frontra. Egy különítményt vitt innen Bilekbe, majd ezzel az olasz harctérre ment. Itt harcolt az I-IV. Isonzo csatában 1916 januárjáig, ekkor betegen szállították kórházba. A pótzászlóaljtól a VIII-ik menetzászáddal ismét a III-ik zászlóaljhoz került a Plava-Zagora-i védőkörlethez. 1916 augusztus 6-án a Görzi hídfő védelmében Al Ponte-nál fogságba esett, honnan mint eszererokkant 1919 februárjában jött haza, mikor leszerelt.

Strasser János gyalogos, gazdálkodó, Alap. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment szeptember 20-án a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Krupanji, Zapolje-i és Pozega-i ütközetekben és az Uzice-i, majd Fakovic-i harcokban. 1914 december 20-án betegen ment kórházba. Fel-

gyógyulva 1915 március 10-én az orosz hadtertre ment a kárpáti nagy téli csatákhoz. Részt vett az oroszok üldözésében az Ikwá folyóig. Harcolt Panasovkánál, Pieniaki-Zwyzin-nél, Tölgyesnél és Hübokánál. Az ezreddel ment az olasz frontra és a Piave menti harcokhoz. Innen Wienbe vezényelték V-ik zászlóaljunkhoz, ahol a királyi palotában teljesített őrszolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k.

Stamer István t. szakaszvezető, gazdálkodó, Mór. 1912-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál megsebesült. Az orosz-lengyelországi harcok és a kárpáti nagy téli csata volt tevékenysége színhelye. Áthelyezték a 3-as császárvadászezredhez, ahol kétszer sebesült. Hadifogságba került, itt 22 hónapot töltött. Harctéri szolgálata 16 hónap.

Stausz Jenő, magántisztviselő, Székesfehérvár. 1913 márciusában vonult be ezredünkhöz és az orosz frontra került, ahol ezredünk összes ütközeteiben sebesülésig részt vett. Felgyógyulva újból az orosz, majd az ezreddel az olasz frontra ment, honnan betegen szállították kórházba. Itt érte a forradalom. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Jub. e. é.

Stalpa József, t. hadnagy, miniszteri tanácsos, Budapest, közalapítványi főigazgató. Mint e. é. önkéntes 1911-12-ben szolgált ezredünkben és mint tartalékos zászlós 1914. július 26-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a II-ik lemergi csatában, a nagy visszavonulásban majd a Sianki, Turka, Zalarski és a Margura ellen véghezvitt támadásokban. Az ezreddel ment az orosz-lengyelországi harcokhoz Miv Breznicá-hoz, majd K.

pához és Bernadow-hoz. 1915. februárjában sérüléssel ment a kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan a prágai katonai parancsnoksághoz vezényelték. 1915. tavaszán azonban szolgálati édekből felmentették a katonai szolgálat alól. Harctéri szolgálata 6 hónap. Tulajdonosa az I. o. v. éremnek és a Károly esapatkeresztnek.

Stancel Jenő üzletvezető, Adony. Ezredünkben 1911-ben szolgált és a mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, részt vett az ezred ütközeteiben. 1914 június 27-én Klodnán súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 decemberében mint 25 %-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 18 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és sebesülési éremnek.

Steiner László, t. őrmester, szesz-nyakgyereskedő, Mór. Ténylegesen 1924-ben szolgált ezredünkben. A mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra és ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre, ahol a 4-ik hadtestparancsnokság törzsszázadánál teljesített szolgálatot. November 2-án szerelt le.

Stein Pál t. hadnagy, okl. mérnök, Budapest. Ezredünkhöz 1913 május 15-én vonult be, mint e. é. önkéntes és a tiszti iskola elvégzése után 1915 decemberében ment az olasz hadszíntérre, ahol a Setét százados parancsnoksága a-

lati álló különítménynél (Idria Etappen-dienst) nyert beosztást. 1916 augusztusában a III-ik zászlóaljhoz került az olasz frontra, mely zászlóalj részt vett a VI-X. Isonzo csatában. 1917 május 16-án a Kuk hegyen megsebesült. Felgyógyulása után visszament a zászlóaljhoz a Mte Santora, innen betegen kórházba szállították. Felgyógyulása után rövid pótzászlóaljbéli szolgálat után újból az olasz frontra ment és a 105-ik gyalogezred kötelékében harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 6 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1918 november 18-án szerelt le.

Steiner Károly hentes és mészáros mester, Budapest. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után ez év októberében az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a Turka elleni támadásban, a Zalarski magaslat elleni harcokban és Stry menti ütközetekben. Majd az ezreddel Orosz-lengyelországba ment, harcolt NW. Breznicánál és Krepánál. Itt 1914 november 20-án fogságba esett. A Berezowka-i tábortban volt 4 évig internálva, honnan megszökött és 1918 november 22-én ért haza. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k.

Steiner Fülöp kéményseprő üzemvezető, Adony. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, ahol a Sabác körüli harcokban vett részt, majd az ezreddel az orosz frontra ment. Itt harcolta végig az ezred összes ütközeteit. 1914 október 20-án, mikor betegen kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 márciusában újból az orosz frontra ment. Itt harcolt 1916 július 21-én, mikor Lopuznona fogságba esett. A fogságból megszökött és 1919 áprilisában hazatért. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Steinhorn Károly t. szakaszvezető, borkereskedő, Paks. Ezredünk első zászlóaljában Bilekben és Pécsen szolgált 1907–10-ben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A szerb hadszíntérre került III-ik zászlóaljunkhoz, ahol szeptemberben megsebesült. Felgyógyulva ez év decemberében újból a szerb, majd a zászlóaljjal az olasz frontra ment. Itt részt vett az I–III. Isonzó csatában a Mte Sabatinon és a Podgorán. Itt újból megsebesült. A pótzászlóaljtól szabadságra ment, majd 1917-ben az orosz hadszíntérre vezényelték Tölgyeshez és Hlibokához. 1918 elején mint gazdálkodót felmentették. Hareteri szolgálata 18 hónap. Kiténtetése: Br. v. é., K. cs. k., A községi képviselőtestület tagja és tagja Tolna vm. törv. hatósági bizottságának. Elnöke a paksi ipartestületnek és az iparos körnek.

Steinhauser János gyalogos, földműves, Erd. 1911–13-ban szolgált ezredünk tényleges állományában és a mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harcterre. Részt vett az első lemerbergi csatában, a Turka-i és a Zalarski elleni támadásban. Oroszlengyelországban Krepánál 1914 november 20-án fogságba esett, honnan 1918 szeptember 6-án tért haza. Kiténtetése: K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Steimann Mihály t. őrzető, Bszkrt kocsivezető, Budapest. Ezredünkhöz

1911-ben vonult be és így a háboru kitörése tényleges állományban érte. Az orosz hadszíntérre ment, részt vett a Sambor körüli és az orosz-lengyelországi harcokban. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Ezt végig küzdötte, de 1915 április végén betegen ment kórházba. Felgyógyulva mint géppuskás ment 1915 december 10-én Ikwa menti harcokhoz. Harcolt Panasowkánál, Pieniaki-nél, Tölgyesnél és Hlibokánál. Az ezreddel ment az olasz harcterre is a Piave mellé. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza. Hareteri szolgálata 43 hónap. Kiténtetése: Br. v. é. (kétszer) Vas é. k., K. cs. k., 1912/13-as e. k. 1910-ben lépett a Bszkrt szolgálatába. A budapesti 69-es bajtársi egyesület vezetőségi tagja.

Stern Aladár t. tizedes, borkereskedő, Budapest. Háborus szolgálatra 1915 január 16-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után az olasz frontra vezényelték, ahol a tábori csendőrséghez osztották be. Odersoban és S. Donauban szolgált. 1917-ben a Piave-i harcokhoz került. A 46-ik lövész zászlóalj kötelékében harcolt a front összeomlásáig. Hareteri szolgálata 36 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., K. cs. k.

† **Stern Lajos**, t. törzsőrmester, kereskedő, Bátaszék. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben. Mint tizedes 1914. július 27-én vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel a szerbiai majd az orosz hadszíntérre ment. Harminchat hónapig keresztül küzdött ezredünk ütközeteiben a szerb, orosz és a román harcterén. Hlibokánál súlyosan megsebesült. Megszerezte az I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., Vas. e. k., K. cs. k. és Seb. érmet és 1918 november 18-án szerelt le. A kommunizmus alatt kénytelen volt az országból menekülni. 1919 őszén azonban hivatása teljesítése közben Tolnán felelősen elemek áldozatául esett. A harctereken száz halállal nézett szembe,

de nem tudott védekezni orv. támadói ellen. Felesége és négy harctereket járt fivére őrizik soba el nem muló kegyelettel emléket és örökitjük meg mi is a 69-esek Pantheonjában.

Stern Zsigmond gyalogos, kereskedő, Hőgyész. Ezredünkben 1914 augusztusában vonult be háborus szolgálatra. Kiképzése után ez év októberében ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Magura elleni támadásban, majd Oroszlengyelországban harcolt NW. Breznicanál és Krepánál. Nowwo-Radomsk-nál fogságba esett, honnan 3 1/2 évi fogság után 1918 januárjában tért haza. Ez évben még beosztották az olasz frontra induló menetszázadba, de a forradalom kitörése utközben érte. 1918 november hóban szerelt le.

† **Sternfeld Rezső** t. szakaszvezető, kereskedő, Mór. 1910-ben szolgált ezredünk tényleges állományában. A mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb és az orosz hadszíntérre. Ezredünk kötelékében harcolt az olasz fronton is. Három ízben sebesült. A frontról betegen jött haza és betegségében 1934 július 23-án hősi halált halt. Emlékét kegyelettel örökitjük meg a 69-esek Pantheonjában.

Steuermann Jenő, t. főhadnagy, gép-technikus, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1914 október 1-én vonult be ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915 januárjában az orosz harcterre ment az orosz-lengyelországi harcokhoz. Az ezreddel

ment a kárpáti nagy téli csatában is. Harcolt Pjaskin, a Beszidekben, a Hluboky Vrch-en és a Parilow Vrch-en. Április 16-án betegen ment kórházba. Felgyógyulva 1915 októberében újból az orosz harcra került az Ikwa menti harcokhoz, majd Panasowkához. 1916 június 6-tól november 9-ig a »Mjor Trupkovic« ezred kötelékében harcolt. Berestecko-nál és a Styr mentén. Viszszakerülvén ezredünkhöz Zwyzin-nél, majd Tölgyesnél és Hlibokánál harcolt. Az ezreddel ment az olasz frontra is, ahol a Piave menti csatákban vett részt. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: Signum Laudis, K. cs. k.

Steuermann Elek t. főhadnagy, a v. vízművek tisztviselője, Székesfehérvár. Mint e. é. önkéntes 1909–10-ben szolgált ezredünkben, és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra és ment novemberben az orosz frontra az orosz-lengyelországi harcokhoz, ahol december végén megbetegedett. 1915 márciusában visszament az orosz harcra és részt vett a kárpáti nagy téli csatában. Május 20-án az Ostrozeci ütközetben megsebesült. A pótzászlóaljtól ment harmadszor az orosz frontra Panasowkához. 1917 decemberében Albániába, majd innen az olasz frontra a Belluno-i tábori csendőrséghez vezényelték. 1918 novemberében leszerelt. Kiténtetési: Signum Laudis, I. o. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Id. Stefely Mihály Adony. Mint népfelkelő vonult be 1916 március 3-án a 69-ik gyalogezred I. népfelkelő osztályához Székesfehérvárról. Az orosz hadszíntérre vezényelték, ahol Kovelben a tüzérséghez nyert beosztást, de rövidesen Vladimir Wolinszki-be került, ahol a 3-ik tábori vasutparanosnokságnál mint távirász teljesített szolgálatot. A Luck-i áttörés után visszavonult csapatával, de 136 visszamaradt vasúti kocsit sikerült megmenteniük. Majd csapataink vonala előtt a front megerősítésén dolgozott. Később a Szuromy had-

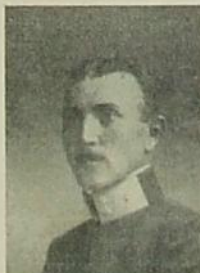
test tüzérségi irodájában nyert beosztást, de 1917-ben betegen Székesfehérvárra szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe. Innen Budapestre a Vöröskereszt kíséretével kórházhoz vezényelték, de 1918 április 18-án leszerelt. Harctéri szolgálata 14 hónap.

Stefely Mihály e. é. önkéntes tizedes járási irodatiszt, Adony. 1917 január 29-én vonult be, mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után felülvizsgálaton irodai szolgálatra alkalmassá minősítették és beosztást nyert a III-ik pótzászadhoz, majd a gépfegyverosztághoz. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. 1918 november 12-én leszerelt.

Susánszky János t. őrmester. Ezredünkben 1909/12-ben szolgált tényleges állományban, majd átlépett a m. kir. csendőrség kötelékébe és a IV-ik csendőrküldeti parságnál teljesített szolgálatot. Itt is érte a háború kitörése. A fronton teljesített csendőri szolgálatot különböző beosztásokban. 1919 I. 28-án szerelt le. Tulajdonosa a VI. éves szolgálati keresztnek és az 1912/13-as emlékkeresztnek.

Vitéz Zalatnai Stürmer József ny. á. ezredes, Budapest. A hadapródiskolát 1896-ban végezte el és mint hadapród-tiszthelyettes ez évben került ezredünkhöz. Awtovácon, Bjelekben és Székesfehérvárról teljesített csapatszolgálatot. 1914 február 1-ig, mikor a cs. és kir. 62-ik gyalogezredhez helyezték át Ma-

rosvásárhelyre. Ezen ezred kötelékében vett részt az első és második leMBERGI csatában 1914 és 1915-ben. A gorlicei csatában 1915 május 4-én súlyos tüdő és gerincelvést kapott. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, K. cs. k., Bajor kir. IV. o. é. k. a koronával és kardokkal, Jub. e. é., 1912/13-as e. k.

Sugár (Svigruha) Gábor gyalogos, Bszkrt alkalmazott, Budapest. 1911-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és ment 1914 augusztusában a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz. Itt 1914 augusztus 19-én Ml Vranjsknál megsebesült. Hosszas kórházi kezelés után 1916 végén vonult be a pótzászlóaljhoz és 1917 novemberében az orosz hadszíntérre ment Tölgyeshez. Itt 1917 júniusában a Paltinis és Balassarok közötti előretolt állásokban újból megsebesült. E sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton 75 %-os rokkanttá nyilvánították és 1918 március 1-én elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912 január 17 óta áll a Bszkrt szolgálatában.

Sütő János kereskedő és vendéglős Szabadbattyán. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és így a világháború kitörését tényleges állományban érte. A munkás 3. osztaggal együtt ment a hadszíntérre. Megfordult Jaroslau, Lublin, Iwangorod, Tomasov és Pietrikan. 1915-ben a kárpáti nagy téli csatához került, majd a orosz fronton több erődítmény munkálataiban vett részt. 1918 februárjában bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe honnan az olasz harcra ment. Részt vett a Piave-menti csatában és a Mt Grappa-i harcokban. A front összeomlásakor tért haza és 1918 november 26-án leszerelt. Harctéri szolgálata 49 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Szabó Károly e. é. önkéntes, sarkókereskedő, Budapest. 1915 júliusában vo-

nult be ezredünkhöz háborus szolgálata. A tiszti iskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment, ahol 8 hónapon keresztül vett részt az ezred hadműveleteiben a Pianiaki-állásokból betegen ment kórházba, majd felülvizsgálaton csak őrszolgálatra alkalmasnak minősítették. A forradalom kiöregesek szerelt le Budapestben.

Süllő István kisbirtokos, Székesfehérvár. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment, részt vett a kárpáti nagy téli csatában, honnan súlyos láb-fagyással kórházba szállították. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. 1917 június 24-én az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz vezényelték. Részt vett a XI–XII. Isonzo csatában, az olaszok üdözésében a Tagliamento-ig, de júniusban szabadságot kaptak. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

vitéz Szabó József t. tizedes gazdálkodó, Székesfehérvár. 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz. Katonai kiképzés után ez év október havában ment az orosz hadszíntérre az Ikwa folyó menti állásokba, majd a Panasowka és Pianiaki-i harcokhoz. Innen az ezreddel a román frontra Tölgyeshez, majd 1918 februárjában az olasz hadszíntérre került a Piave mentére. A Montello elleni támadás után olasz fogságba esett, honnan 1919 november havában tért haza. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Szabó István t. tizedes, kereskedő, Székesfehérvár. 1914 szeptember 1-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment, ahol az oroszlengyelországi harcokat küzdötte végig. A kárpátokból 1915 márciusában betegen jött kórházba. Felgyógyulva rövid pótzászlóaljbeli szolgálat után újból az orosz hadszíntérre ment és ezredünk kötelékében harcolt itt, valamint

a román és olasz fronton. Egy ízben megsebesült, de azonnal jelentkezett szolgálata. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., Kcsk., H. e. é.

Szabó Gyula t. őrmester, kereskedő, Székesfehérvár. Tényleges katonai idejét 1907–11-ben szolgálta a 14-es, majd a 7-es utászászlóaljnál. Ezredünkhöz a mozgósításkor vonult be, a tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Itt küzdött megszakítás nélkül és vett részt az ezred ütközeteiben 1918 februárjáig, mikor az ezreddel az olasz frontra került, ahol a front összeomlásáig harcolt. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., Vas é. k., K. cs. k., 1918 novemberében leszerelt.

Szabó Emil t. hadnagy, malom tulajdonos, Mór. 1916-ban vonult be ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes és a tiszti iskola elvégzése után 1916 június 13-án ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. A XI-ik Isonzo csatában 1917 augusztus 20-án a Mte Santon megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1918 májusában újból az olasz frontra ment, ahol a Piave menti harcokban vett részt. Itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

vitéz Szabó András t. tiszthelyettes, bérlő, Kishöresök. Ezredünkben 1911-ben szolgált ténylegesen és a háboru kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre. Itt részt vett a Horozana-Wielka-i és Piaska-i ütközetekben, de 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól ez év decemberében újra az orosz hadszíntérre ment és az oroszlengyelországi harcokban küzdött, majd a kárpáti nagy téli csatához került. A Hlyboky Vrch-en 1915 április 7-én újból megsebesült, de májusban ismét az ez-

rednél van és végig küzdötte az ezredünk összes ütközeteit az orosz és az olasz fronton 1918 júliusáig, mikor a Montello-i támadás után mint létszámfelett a pótzászlóaljhoz vezényelték és itt érte a forradalom. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é. (kétszer) II. o. v. é., (kétszer) K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Bajor kat. é. é. A nemzeti hadseregben 1922 március 1-ig szolgált.

B. Szabó István, Iskaszentgyörgy.

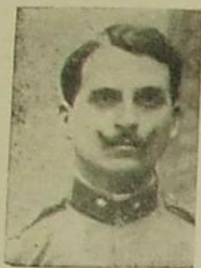

Szabó Béla t. e. é. önk. őrzetű Dombóváron hercegi számtartó. Csaknem a háboru utolsó napjaiban vonult be Pilsenbe katonának. Gyakorlati kiképzése után Neuhausba helyezték át a 101-es tiszti iskolába, ahol a forradalom érte. 1920-ban márciusban a Nemzeti Hadsereg kötelékébe lépett s 1921 február 15-én szerelt le.

Rostás Szabó Gyula t. tizedes, ser-téshizláló, Székesfehérvár. Ezredünkben 1910-ben szolgált tényleges állományban, míg a világháboruban 1914 július 28-án vonult be. Ez év októberében ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Zarlarski magaslat elleni támadásban, az oroszlengyelországi harcokban Krepánál, Nw. Breznica-nál, a Kreuzhóhe-nél és Bernadow-nál, majd a kárpáti nagy téli csatában Wola-Michowá-nál. 1915 májusában betegen szállították kórházba, de felülvizsgálaton egy évre szabadságot kaptak. 1917-ben újból jelentkezett

szolgálatra, de ekkor végleg elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Hareterei szolgálata 9 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Szabó István t. ővezető, Szföv. elek. tromos műv. alkalmazottja, Budapest. Háborus szolgálata 1915 februárjában vonult be ezredünkhöz és ment júniusban az orosz hareterre. Itt 1915 július 24-én Dobrotwornál megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól áthelyezték a cs. és kir. 43-ik gyalogezredhez. Az olasz hareterre került és a Doberdo-i fensíkon harcolt. Két ízben meg is sebesült. 1918 novemberében leszerelt. Hareterei szolgálata 28 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Szabó (II) János m. kir. áll. r. felügyelő h. Kípest. 1908-ban vonult be ezredünk I-6 zászlóaljához Pécsre, majd a III-ik zászlóaljunkhoz Bilekbe került. A géppuskatanfolyam elvégzése után a vartüzérséghez vezényelték. 1911-ben szerelt le. 1912 április 1-óta szolgál a m. kir. államrendőrség kötelékében. Háborus szolgálata alól szolgálati érdekből felmentették. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek.

Szabó János t. tizedes, m. kir. áll. r. főőrzsőrmester, Kípest. 1896 október 6-án vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálata. Székesfehérvárra, majd a II-ik zászlóaljjal Budapestre került. 1899-ben a zászlóaljat Bilekre helyezték, ahol már mint tizedes teljesített szolgálata. A világháboruban a katonái

szolgálat alól a m. kir. államrendőrség felmentette. Tulajdonosa az 1908-as J. e. éremnek. 1904 október 1-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálataiban.

Szabó József m. kir. áll. r. felügyelő h. Budapest. Ezredünkben 1907-ben szolgált ténylegesen. A m. kir. államrendőrséghez 1912 március 1-én került. Háborus szolgálata alól szolgálati érdekből felmentették.

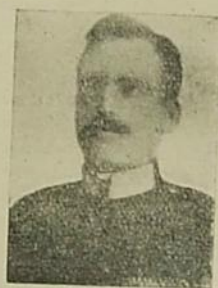
Szabó György m. kir. áll. r. detektív, Budapest. 1911-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálata, de 1913-ban ideiglenesen leszerelt. A háboru kitörésekor 1914 július 27-én jelentkezett szolgálata és a tábori ezreddel ment a szerbiai hadszínterre Sabác-hoz. Az ezreddel ment az orosz hareterre is. Részt vett a II-ik lebergi csatában, a nagy visszavonulásban és Sambor körüli harcokban. Harcolt Oroszlengyelországban is, de 1914 decemberében betegen kórházba ment. Felgyógyulva a kárpáti nagy téji csatához került. A Beskidek-i harcokban 1915 márciusában újból megbetegedett. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál teljesített 1917. májusáig szolgálata, mikor a román hareterre Tölgyes-hez, majd Hliboká-hoz került. Az ezreddel ment az olasz frontra is a Piave-menti harcokhoz. Itt 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920 május 10-én tért haza. Hareterei szolgálata 24 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Száki János I. o. m. kir. p. ú. min. altiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be háborus szolgálata és a 23-ik menetszázaddal ment az olasz frontra III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI-X. Isonzó csatában Görz-nél, az Oslavijá-n, a Sv. Katarinai harcokban és a Plava-n. A Mte Kuk-on lefolyt véres több napig tartó harcokban. 1917 május 17-én egy sikeres olasz támadás után fogságba esett. A Mte Kasino-i fogolytáborban volt internálva, honnan 1919 november 25-én tért

haza. Hareterei szolgálata 8 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., H. e. é. 1919 december 13 óta áll a Magy. kir. Pénzügyminisztérium szolgálataiban.

Szajkó József t. szakaszvezető, közs. kisbíró, Ká. oz. Háborus szolgálata 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és októberben ment az orosz hadszínterre. Részt vett 1916 februárjáig egyhuzamban az ezred összes útközeiben Turkánál, a Zalarski-n, az orosz lengyelországi harcokban, a kárpáti nagy téli csatában, majd az orosz üldözésében Wielkopolenánál, Ostrozecc-nél, Dobrotwornánál, Karpilowkánál, egész az Ikwa-mentig. Ekkor betegen ment kórházba. 1916 augusztusában újból az orosz hareterre került, majd az ezreddel ment az orosz frontra is a Piave-Montello-i harcokhoz. Az ezred maradványaival jött haza és 1918 november 16-án leszerelt. Hareterei szolgálata hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Koronás v. é. k., K. cs. k.

v. Szabolcs (Schneider) József t. őrmester, Szár községben született 1878-ban. A békeidőben 1899-1901-ig a budapesti Hadik laktanyában szolgálta le katonai éveit. A mozgósítás alkalmával azonnal a szerb hareterre vitték, először szeptember 8-án, másodszor november 10-én sebesült meg s ezáltal háborus karrierje is derékbaszakadt, mert 75 százalékos rokkantná nyilvánították és leszerelt. Kiváló hareterei teljesítményeivel a OI. OIII., Kcskk. seb. é-t érdemelte ki. Polgári foglalkozása tőzsdés.

Szaller Antal, t. tizedes, fodrász mester, Martonvásár. Háborus szolgálata 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és ment március elején az orosz hadszínterre a kárpáti nagy téli csatához. A 7-ik század kötelékében harcolt a Piaski magaslaton és Wola-Michowa-nál, de innen betegen ment kórházba. Ez év októberében újból az

orosz frontra került az Ikva-menti harcokhoz, majd Panasowká-hoz és Zwyzin—Pianiaki-hoz. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Hliboká-hoz, majd az olasz harctérre is. A Piave-i ütközetek után végkimerüléssel kórházba szállították és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata: hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., III. o. v. é., K. cs. k. H. e. é.

Szalay István t. ővezető, vendéglős, Pestszenterzsébet. Háborus szolgálata 1914. októberében vonult be ezredünkhöz és ment decemberben a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Drina biztosításában. 1915 májusában a zászlóaljjal került az olasz harctérre is. Részt vett az Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, Al Ponte-nél és a Podgorá-n. 1915. október 22-én Podgorán megsebesült. Hosszas gyógykezelése után vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 decemberében újból az olasz frontra ment. Harcolt a Plavá-n, majd a Mte Kuk-on. Itt 1917 május 17-én fogságba esett. Asinara-ban volt internálva és 1919 október 29-én tért haza. Harctéri szolgálata hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. Bátyja Szalay Benjamin ezredünk kötelékében harcolva 1918 júliusában a Piave-i harcokban hősi halált halt. Kegyelettel hajtjuk meg emléke előtt a megemlékezés zászlaját.

Szalay Ferenc gyalogos, takács mester, Zámoly. Ezredünkhöz 1915 február 15-én vonult be háborus szolgálata és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, az oroszok üldözésében, majd az Ikva-menti és Panasowka-i harcokban. Pianiaki-nál megsebesült, de rövidesen újból az orosz harctérre került Tölgyeshez és Hlibokához. 1918 elején az ezreddel ment az olasz frontra a Piave menti és Montello-i harcokhoz. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Szalay János t. tizedes, m. kir. áll. r. főőrszörmester, Pestszentlőrinc. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be szolgálata és így a háboru kitörése tényleges állományban érte. A III-ik zászlóaljjal ment a szerb hadszíntérre a Drina mellé. Részt vett a Mjakovác hegy elleni támadásban, majd harcolt Krupanj-nál és Zapoljénél. 1915 májusában a zászlóaljjal az olasz hadszíntérre került. Itt részt vett az I—III. Isonzo csatában, az Os'aviján és a Mte Sant-i harcokban. A Mte Grappá-ról jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., 1921 november 1-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Szalay József t. ővezető, m. kir. áll. r. főőrszörmester, Budapest. Ezredünkhöz 1915 december 15-én vonult be háborus szolgálata és ment 1916 február 15-én az orosz hadszíntérre Panasowká-hoz. Innen a Pieniaki-Zwyzini, majd a Tölgyes-i és Hlibokai harcokhoz került. 1918 elején az ezreddel ment az olasz hadszíntérre, ahol részt vett a Piave menti harcokban és a Montello elleni támadásban. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. 1919 szeptember 15 óta szolgál a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Szalai József gyalogos, m. kir. áll. r. főőrszörmester, Budapest. 1916 január 29-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálata Pilsenbe. Kiképzés

után az olasz frontra ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI—XII. Isonzo csatában a Sv. Katarinán, a Plaván, a Mte Kuk-on, a Mte Santon, Kostanjevicánál és a Tagliamento-nál. 1918 februárjában betegesen ment kórházba, majd májusban újból kiment az olasz frontra a Piave menti harcokhoz és a Mte Grappára, 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. 1919 november 1-óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében.

Szaró József gyalogos, városi tüzlőtű, Budapest. 1916 május 16-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz a Plavá-ra. Részt vett a VI—X-ik Isonzó csatában, a Kuk-hegyi egyhetes harcokban. 1917 május 16-án fogságba esett. 27 hónapi fogság után 1919 október 5-én ért haza, mikor leszerelt. Harctéri szolgálata 7 hónap. 1920 január 1-től 1921 július 1-ig a nemzeti hadseregben szolgált. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Szántó György, gyalogos, Szföv. tüzlőtű, Budapest. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be háborus szolgálata. Kiképzése után 1916 szeptemberében ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett Plava-i harcokban és a IX—X-ik Isonzó csatában de 1917 májusában a Mte Kuk-on a zászlóalj nagy részével fogságba esett. Mint hadifogoly Assinara-ban volt internálva és 1919 decemberében tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1920/22-ben szolgált a Nemzeti hadseregben és 1924 óta áll Budapest Székesfőváros szolgálatában.

Szántó József gyalogos, hentes- és mészáros mester, Sárbovárd. 1915 május 15-én vonult be háborus szolgálata ezredünkhöz és kiképzése után a 13-ik menetszázzal az orosz hadszíntérre ment a Bug-menti harcokhoz. Az Ikvától Panasowká-hoz került ahol 1916

május 8-án súlyosan megsebesült. Eből kifolyólag mint 65%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 40%-os rokkant. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. K. cs. k., Seb. é. György bátyja is ezredünkben szolgált mint őrzető és 20 hónapi frontszolgálat közben a Görzi hídfő védelmében hősi halált halt. Ott helyezték örök nyugalomra. Imre bátyja pedig mint a cs. és kir. 19-ik lovas-tüzérezred szakaszvezetője a Luck-kőrüli harcokban 1916-ban halt hősi halált.

Szántó Károly t. szakaszvezető. Született Gyuró községben. Polgári foglalkozása: gazdálkodó. Békében 1907-ben szolgált Pécsen, a mozgosítás Sabác alá rendelte innen Grodekhez került, 1914. IX. 11-én pedig láblövés-sel kórházba. Majd ismét az orosz-lengyel front és a Kárpátok jutottak neki osztályvezető — jablonki szoros — az oláh harctér, 1917-ben betegség, kórház, Pilsenben s legvégül már csak fegyvernélküli szolgálat. A Kesk. és seb. é. tulajdonosa.

Szántó L. Lajos H. o. számvevő, kereskedő, Budapest. Ténylegesen 1910-ben szolgált és 1914. július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Az első menetzászlóalj ment az orosz hadszíntérre, ahol részt vett az ezred összes ütközeteiben, 1914. november 20-ig, mikor Krepál-nál a zászlóalj nagy részével fogságba esett, honnan 1918. szeptember 3-án tért haza. Harctéri szolgálata 4 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912—13-as emlékkeresztnek.

Szapper István t. őrzető, földműves, Szekesfehérvár. 1913. október 6-án vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. III-ik zászlóaljunk kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre, ahol részt vett a zászlóalj összes ütközeteiben, de 1914. november 8-án Zapoljenél megsebesült. Felgyógyulása u-

tán 1916. nyarán az olasz hadszíntérre ment, ahol résztvett a VI—X. Isonzó csatában, de megbetegedett. Rövidesen újból az olasz frontra került és részt vett az Mte Santo-i harcokban, majd a Tagliamento menti ütközetekben. A Mte Grappáról tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. K. cs. k. Seb. é.

Szarka István t. őrzető, Szföv. E'ktr. Műv. szerelője, Budapest. Háborus szolgálatra 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzése után ez év szeptember 17-én ment az orosz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz az V-ik Isonzó csatához. Részt vett a Plaván lefolyt ütközetekben, 1917 márciusában betegen ment kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. 1917 decemberében újból az olasz frontra került. Részt vett a Piave-menti harcokban és küzdött a Mte Grappán. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. K. cs. k., H. e. é. 1920/21-ben szolgált a nemzeti hadseregben. 1927 november 7-én került a Bp. Szföv. Elektr. Művei szolgálatába.

Szarvas János gyalogos, m. kir. p. ü. min. altiszt, Budapest. 19115 október 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment december havában az orosz hadszíntérre. Részt vett a IV—VI. Isonzó csatában az Oslaviján, Podgorán és a Plava-Zagora-i harcokban. A Görzi hídfő védelmében az Oslaviján. 1916 augusztus 7-én megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól a vasutaszredhez vezényelték, melynek kötelékében a front összeomlásáig Szerbiában teljesített szolgálatot. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1921 óta áll a M. kir. Pénzügyminisztérium szolgálatában.

vitész dr. Szathmáry József t. főhadnagy, törv. bíró, Budapest. 1904-

ben szolgált mint e. é. önkéntes a volt cs. és kir. 1-ső gyalogezrednél Truppenban. Ezredünkhöz 1914 július 27-én vonult be és ment a III-ik zászlóaljunkhoz Castelnuovóban. E zászlóaljunk hadműveleteiben vett részt 1914 november haváig, mikor a B.H.2, majd BH.4. vas. osztághoz helyezték. 1915. áprilisában a cs. és kir. 22-ik gyalogezredhez vezényelték és ezen ezred kötelékében vett részt a III—X-ik Isonzó csatákban. Itt megsebesült, majd felgyógyulva 1917 augusztusában bevonult pótzászlóaljunkhoz Pilsenbe, honnan V-ik zászlóaljunkhoz a román harctérre került. 1918 májusában Mostárba vezényelték innen pedig Gyulafehérvárra és itt érte a forradalom. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kiténtetési: III. o. vaskoronarend, III. o. k. é. k., Signum Laud-is., K. cs. k., Seb. é. 1926-ban avatták vitézzé.

Szecskás János t. őrzető, m. kir. áll. r. őrmester, Budapest. Háborus szolgálatra 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzés után géppuskás tanfolyamra vezényelték, majd 1916 szeptember 3-án az orosz hadszíntérre ment Pieniaki-hoz. Az ezreddel ment Tölgyeshez is. 1917 szeptember 3-án a Paltinis és Balass sarok között előretolt állásban megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a géppuskás osztagnál, mint oktató teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 12 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., 1920—21-ben szolgált a nemzeti hadseregben és 1927 május 17-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában áll.

Szederkényi (Schnep) József t. tizedes, Bp. szföv. gázműv. főtisztviselője, Budapest. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után mint műszaki képzettségűt Örkénybe vezényelték géppuskás tanfolyamra. Ez év decemberében a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Sereth-mentén

a Cötul-Lung-i harcokban. A zászlóalj-
jal került Wienbe, ahol a királyi palo-
tában teljesített a főőrségen, mint gép-
puskás irányzó a forradalom kitöréséig
szolgálatot. Harctéri szolgálata 16 hó-
nap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é., O.
h. e. é., N. h. e. é.

Szedlák Ferenc, t. szakaszvezető,
gazdálkodó. Vál. Ténylegesen 1907/10-
ben szolgált ezredünkben Pécsen és
Békén. Háborus szolgálata 1914 július
26-án jelentkezett. Az utászászlóaljjal
ment az orosz hadszíntérre Ravaruská-
hoz és Tarnopol-hoz. 1915 elején az
olasz harctérre került Tirolba, majd
Pörzhöz, a Mte. Sabotinora, a Mte.
Kukra és a Plawa-ra. Harctéri szol-
gálatát 48 hónap. Tulajdonosa a K. cs.
k. és 1908-as e. é.-nek.

Szegedi Károly t. tizedes, kereskedő,
Erd. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vo-
nult be háborus szolgálata Pilsenbe.
Ezredünktől áthelyezték a cs. és kir.
51-ik gyalogezredhez, mely ezred kö-
telékében harcolt az orosz hadszíntér-
en Baranovicinél, majd Brzezni-nél.
1917 július 22-én Usvic-nél súlyosan se-
besült. Felgyógyulva az olasz hadszíntér-
re került, ahol a front összeomlásáig
harcolt, mikor francia fogságba esett.
Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitünté-
tései: I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Szedlacszkó János Bp. Szföv. Elekt.
Műv. szerelője, Budapest. Ezredünk-
höz 1914 október 26-án vonult be há-

borus szolgálata és kiképzés után a
szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóal-
junkhoz. Részt vett a szerbiai had-
műveletekben, majd a zászlóaljjal 1915
májusában az olasz harctérre ment.
Részt vett a Mte. Sabotino védelmé-
ben, ahol megsebesült, 1915 augusztusá-
ban újból az olasz frontra került a
VI-X. Isonzo csatához, de később az
elektromos osztághoz vezényelték. Itt
teljesített szolgálatot az olasz harctéren
1918 elejéig, de augusztusban, mint rok-
kantat elbocsájtották a hadsereg köte-
lékéből. Harctéri szolgálata 35 hónap.
Kitüntetései: Br. v. é., Vas é. k., K. cs.
k. Bátyja Szedlacszkó Nándor 1916 au-
gusztusában olasz fogságba esett és 1918
november 20-án a fogságban szerzett be-
tegségében hősi halált halt. Sardinia
szigetén van eltemetve.

Szeidensticker Ferenc II. o. nyilván-
tartó, borkereskedő, likőr és rum gyá-
ros, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1906-
ban vonult be tényleges szolgálata és
a világháború kitörése is ezredünknel
érte. A tábori ezred 16-ik századával
ment a szerb hadszíntérre, majd az ez-
reddel az orosz harctérre. Részt vett
az ezred összes hadműveleteiben 1914
november végéig, mikor mint állomány-
vezetőt visszarendelték a pótzászlóalj-
hoz. E felelőségteljes beosztásban tel-
jesített szolgálatot a forradalom kitöré-
ségeig. Tulajdonosa a Károly csapatke-
resztnék.

Szeip Pál gyalogos, Bszkrt. kalauz,
Budapest. Ezredünkhöz 1912-ben vonult
be és így a világháború kitörése tényle-
ges állományba érte. A tábori ezreddel
ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz,
majd az orosz harctérre. Részt vett a
lembergi csatában, a nagy visszavonu-
lásban, az orosz lengyelországi harcok-
ban és a kárpáti nagy téli csatában.
Az üldöző harcokban 1915 szeptember
6-án Kárpilowkánál megsebesült. Ez év
november 1-én újból az orosz frontra
ment az Akwához, majd Panasowká-

hoz és Pieniakihoz. Harcolt Tölgyes-
nél és Hlibokánál is. Az ezreddel ment
1918 elején az olasz frontra is a Piave
menti harcokhoz. Innen 1918 július 16-
án felmentették a katonai szolgálat alól.
Harctéri szolgálata 44 hónap. Kitünté-
tései: Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as
e. k. 1919-óta áll a Bszkrt. szolgálatá-
ban.

Szeidenstricker József t. őrmester,
bérő, Sárszentágota. 1911-ben vonult be
ezredünkhöz tényleges szolgálata és
1914-ben a fivatasos altisztek állományá-
ba került. Mozgósításkor a pótzászlóalj-
nál teljesített szolgálatot 1916 augusztu-
sáig, mikor a román frontra ment V.
zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a zászlóalj
összes hadműveleteiben 1918 februárjá-
ig, mikor a zászlóaljjal Wienbe került,
ahol a forradalom kitöréséig őrszolgá-
latot teljesített. Tulajdonosa a Károly
csapatkeresztnek, 1918 novemberében le-
szerelt.

Szekeres János gyalogos, Bszkrt. ko-
csi vezető, Budapest. Ténylegesen 1905/
8-ban szolgált ezredünkben és 1914 jú-
liusában jelentkezett háborus szolgálata.
Az első menetzászlóaljjal az orosz had-
színtérre került Stary-Samborhoz. Innen
Orosz lengyelországba, majd a kárpáti
nagy téli csatához ment. Részt vett ez-
redünk összes hadműveleteiben az orosz,
román és az olasz harctéren 50 hóna-
pon keresztül. Kitüntetései: Br. v. é.,
Vas é. k., K. cs. k. 1908 november 7-
én lépett a Bszkrt. kötelékébe.

vitész dr. Szelenczy Mihály t. száza-
dos, ügyvéd, Pécs. Mint e. é. önkéntes
1914 augusztus 25-én vonult be ezre-
dünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után
1915 január 27-én ment az orosz had-
színtérre. Végig küzdött a kárpáti nagy
téli csatát és 1915 június 18-án Wiel-
kopolenánál megsebesült. Felgyógyulva
1916 februárjában újból az orosz har-
ctérre ment Panasowkához, de november
19-én betegen kórházba szállították. 1917

július 17-én Lajbachba vezényelték, majd 1918 február 10-én Derwentába (Bosznia) helyezték az ottani kórház parancsnokának, 1918 november 14-én szerelt le. Kiténtetési: Signum Laudis I. o. v. é., K. cs. k.

Szekeres János t. őrmester, m. kir. póstaaltiszt, Kispest. Ténylegesen 1905/8-ban szolgált ezredünkben és 1914 júliusában vonult be háborus szolgálatra. A munkásosztaggal ment az orosz hadsziintérre, de szeptemberben megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 októberében az orosz frontra ment az Ikwa menti harcokhoz. Részt vett a Bereh-Sapanow-i támadásban, majd Panasowkához, innen pedig Pieniakihoz ment. Harcolt Tölgyesnél és Hlibokánál. 1918 februárban az ezreddel került az olasz harctérre és a Piave menti ütközetekbe. A Montello elleni több napos támadásban is kivette a részét. Október végén francia fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Szelezky Ferenc, t. őrmester, közs. pénztári ellenőr, Dunaföldvár. Ezredünkhöz 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra, 1915 április végén az olasz hadsziintérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a I.—VI. Isonzo csatában 1917 május végéig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték és ott teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k.

Szelestyei János gyalogos, gazdálkodó, Dunaföldvár. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra kiképzés után az orosz frontra ment. Részt vett az oroszok üldözésében, az Ostroseei harcokban, de 1915 július 20-án Dobrotwornál mindkét kezén megsebesült és fogságba esett, 12 hónapi fogság után mint eserefokkant tért ha-

za, mire 1917-ben felülvizsgálaton elbocsátották a hadsereg kötelékéből.

Szelp Ferenc t. szakaszvezető, m. kir. póstaaltiszt, Erd. Ezredünkben 1908/11-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A szerb hadsziintérre ment III-ik zászlóaljunkhoz, ahol részt vett a zászlóalj hadműveleteiben. Majd 1915 májusában a zászlóaljjal került az olasz harctérre az I.—VI. Isonzo csatához. Harcolt itt a Mte Sabotinon, Podgorán, San-Martínon, Mte S. Michelen, az Oslavián és a Plava-Zagora védőkörletben, 1915 augusztus 5-én a Görzi hídfő védelmében Al-Ponte-nál fogságba esett, honnan 4 évi fogság után 1919 október 19-én tért haza. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., Kesk. 1908-as e. é., 1912—13-as e. k.

Szendrő József t. hadnagy, fatermelő, Budapest. Ezredünkhöz 1914. okt. 1-én vonult be mint e. é. önkéntes és a tiszti iskola elvégzése után 1915 áprilisában az orosz hadsziintérre ment. Részt vett az oroszokat üldöző harcokban a Bukowice-n, Ostrozec-nél, Pnikutnál és Wielkopolenán. Itt megsebesült, de a tábori kórházból rövidesen visszatért az első vonalba, harcolt Witkow-Stary-nál Karpilowkánál és Bereh-Sapanownál. Az Ikwa menti harcoktól ment Panasowkához, majd Pieniakihoz. Tölgyestől az I-ső zászlóaljjal ment Kézdivásárhelyre és Casinulúhoz, majd a román támadás visszaverése után az ezredhez Hlibokára. Az ezreddel került az olasz harctérre is a Piave menti csatához. Az ezred maradványaival jött haza és 1918 december 23-án leszerelt. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Szentgyörgyi Gábor gyalogos, gazdálkodó, Alcsut. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz hadsziintérre ment, ahol részt vett az orosz lengyelországi harcokban Ro-

zeneknél. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Harcolt a Císna—Baligrodi műtnál, Wola Michowa-nál, a Beskidekben és Hluboky—Vrch-en. 1915 április 10-én a Parilow Vrch-en megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 augusztusában újból az orosz frontra ment az Ikwa-menti harcokhoz. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Hlibokához is, majd 1918 tavaszán az olasz harctérre. Részt vett itt a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. 1918 október 29-én francia fogságba esett, honnan 1920 május 20-án tért haza. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer), K. cs. k., Seb. é.

dr. Szendey László t. hadnagy, orvos, Budapest. 1915 júniusában vonult be, mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és ment az orosz hadsziintérre, ahol részt vett az ezred ütközetében 1917 május 1-ig, mikor áthelyezték a cs. és kir. 48-ik gyalogezredhez. Ezen ezred kötelékében harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: III. o. k. é. k., Signum Laudis, Br. v. é., K. cs. k., 1918 novemberében leszerelt.

Szentirmay (Titze) Oszkár, ny. á. ezredes, Budapest. Mint hadnagyot a cs. és kir. 54-ik gyalogezred kötelékéből helyezték ezredünkhöz Székesfehérvárra, majd Bilekre és Pécsre. 1914 novemberében ment az orosz lengyelországi harcokhoz. Mint az ezred géppuskás parancsnoka a IV-ik zászlóaljunk kötelékében harcolt NW. Breznicánál, Krepánál, Belchatownál, Augustinownál a Kreuzhöhn, Bernadownál és Rozeneknél. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Részt vett a Císna-Baligrodi műttől nyugatra húzódó Piaski hegy elleni több napos támadásban, a Wola-Michowa-i és Beskidek-i harcokban. Itt géppuskás századával egyedül tartotta az északeleti hegygerincet és március 2-én az arevonat előtt több, mint 100 orosz hullát számoltak össze. Harcolt a Hluboki és Parilow Vrch-en, a Kozjolatán, majd Bukowice-nél, az oroszokat üldöző harcokban pedig Chliplenél, Ostrozec-nél Pnikutnál Wielkopolenán és Dobrotwornán. Az Ikwa menti harcoktól Panasowkához került. Pieniakitól ment el ezredünktől és más háborus beosztást kapott. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, K. cs. k., H. e. é., K. é. é., zöld szala-

gon, II. o. e. sz. jeivény, 1908. é. Jub. é., 1912/13-as e. k., Német II. o. vas k. 1933 július 1-én ment nyugalomba.

Szentkúti (Baricza) Sándor t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. felügyelő h. Rákospatak. Kápolnásnyéken (Fehér) született 1886-ban. Tényleges katona idejét 1908-ban Pécsen és Bilekben szolgálta le ezredünkben. Háborus katonai szolgálat alól a magyar királyi államrendőrség felmentette. 1913. október hónap óta szolgál a rendőrség kötelékében. Kiténtetése: Jubileumi emlékérem, H. e. é., Koszorus arany érem, 2 dícsérő okirat és 7 ízben történt parancsbani elismerés.

vitéz Szerdahelyi (Szabony) József, t. főhadnagy, urad. tisztviselő, Ercsi. Önként jelentkezett katonai szolgálatra és 1915 július 17-én vonult be ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után a román hadszíntérre került, majd beosztották 1916 augusztus 7-én az akkor felállított V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Meteris és Padesin hegy elleni támadásban, harcolt a Gastell-en és Cornul-Zanoagán. 1916 október 13-án itt súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz. 1917 januárjában az olasz harctérre ment III-ik zászlóaljunkhoz a X—XII. Isonzo csatába. Itt áthelyezték a 60-ik rohamzászlóaljhoz, melynek kötelékében a front összeomlásáig harcolt, de olasz fogságba esett. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kiténtetése: Signum Laudis, I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. 1933 július 11-én avatták vitézzé.

Szerencsés János gyalogos, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vonult be és januárban a 13-ik menetszázaddal az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a II—IV. Isonzo csatában a Podgorán, a San-Martinon, a Mte S. Michelén és az Oslaviján. 1916 január 1-én a Podgoráról betegen ment kórházba. A póttesttől ment 1916 ápr-

isában az orosz harctérre Panasowkához, majd Pieniakihoz. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Hlibokához is. 1918 elején ugyancsak az ezreddel ment az olasz frontra a Piave menti harcokhoz. Itt június 23-án fogságba esett. Tirolba és Albániába volt internálva és 1919 december 20-án tért haza. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kiténtetése: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., H. e. é. 1923-ban lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe.

Szenyovszky László e. é. önkéntes tizedes, okl. mérnök, Budapest. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be, mint e. é. önkéntes, 1915 májusában az orosz frontra ment, majd áthelyezték a m. kir. 17-ik honvéd népfőlkelő ezrednek az olasz fronton harcoló zászlóaljához, 1915 július végén megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton, mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből.

Székely (Schwartz) Lipót, t. tizedes, nagykereskedő, Budapest. 1915 tavaszán vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre a Dobrotwor-i harcokhoz. Ezredünk kötelékében harcolt az Ikwa mentén, Panasowkánál, Pieniakinál és Tölgyesnél 1917 végéig, mikor a Köves hadtesthez vezényelték, ahol mint a rálióosztag a tiszte teljesített az olasz harctéren szolgálatot a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetése: Br. v. é., K. cs. k.,

Székely Sándor t. őrmester, műköszőrüs, Székesfehérvár. 1914 decemberében vonult be ezredünkhöz és katonai kiképzése után 1915 március 15-én ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli harcokhoz. Itt harcolt az ezred kötelékében 1915. júniusáig, mielőtt betegen ment kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. 1916 április 2-án újból az orosz frontra került, majd az ezreddel a román és olasz harctérre ment és végig küzdött az ez ed összes ütkö-

zeteit. Harctéri szolgálata 63 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., 1918 novemberében szerelt le.

Szelenyi Ernő.

Szépfiigey (Czindl) Sebestyén, t. hadnagy, O. T. I. tisztviselő, Budapest. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes vonult be 1914 aug. 10-én. A tiszti iskola elvégzése után 1914 december 28-án ment az orosz hadszíntérre az orosz lengyelországi harcokhoz. 1915 február végén betegen kórházba került. Felgyógyulva 1915 augusztusában újból az orosz frontra ment, ahol részt vett az ezred összes hadműveleteiben 1916 augusztus 21-ig, amikor egy erős orosz támadás alkalmával többbedmagával fogságba esett. Habarowskban volt internálva, honnan 1918 áprilisában, mint eszerokkant tért haza. 1918 októberében az olasz harctérre került és itt érte a front összeomlása. Tuadonosa a Károly csapatkeresztnek.

Szigeti Imre gyalogos, bognár mester, Dunaföldvár. 1917 március 10-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az olasz hadszíntérre ment. Részt vett a Piave menti harcokban, a Montello elleni támadásban, de október végén olasz fogságba esett, honnan 19 hónap fogság után tért haza. Harctéri szolgálata 15 hónap. Kiténtetése: III. o. v. é., K. cs. k.,

Szigeti Ferenc m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Kispeszt. 1915 június 15-

én vonult be ezredünkhöz és ment szeptemberben a 14-ik menetszázaddal az orosz hadszíntérre az Ikwa menti harcokhoz, 1916 januárjában betegen kórházba szállították. Ez év júniusában újból az orosz frontra került, majd a Pieniaki-Zwyzin-i harcokhoz. Tölgyestől a Hlibokához ment, majd az ezreddel az olasz határra a Piave mellé. Részt vett a Montello elleni támadásban. 1918 november 5-én leszerelt. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é.

Szigetvári (Scharneck) József, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Erd. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és októberben ment az orosz hadszíntérre a Sambor körüli harcokhoz. Az ezreddel ment Oroszlengyelországba, majd a kárpái nagy téli csatába. Harcolt itt Cisna Baljgrodnál, a Beskidekben, Wola-Michowánál és Fenyvesvölgynél. Az üldöző harcokban 1915 június 15-én Lipniknél megsebesült. Ez évben újra az ezredhez ment az Ikwa menti harcokhoz, majd Panasowkához. Pieniakinál 1916 augusztus 21-én másodszor sebesült meg. A pótzászlóaljtotól ment 1918 tavaszán az olasz hadszíntérre a Piave-Montello-i ütközetekhez. A Montello elleni támadásnál sebesült harmadszor és ment kórházba, ahol a forradalom is érte. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Sziklay Aladá, t. százados, áll. reál-gimn. tanár, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1906-7-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a szerbiai előharcokban, a Cavuci-i, Miokovac-i, Krupanj-i, a Drina menti és a Zapolje-i ütközetekben. November 9-én súlyosan megsebesült. 1915 június 8-án vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 február 12-ig teljesített szolgálatot, mikor a kaszaj cs. és kir. katonai főreáliskolába vezényelték. Itt mint előadó működött a forradalom kitöréséig. Ki-

tüntetései: Br. Signum Laudis, Ez. Signum Laudis, K. cs. k., Jub. e. é.

Szigi József István I. o. számvivő, kereskedő és vendéglős, Székesfehérvár. 1914 október 2-án vonult be ezredünkhöz és december 2-án ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz, itt az első vonalban harcolt és részt vett a zli. összes szerbiai hadműveleteiben, majd a zászlóalj az olasz frontra került, ahol 1915 november 1-ig vett részt az I-III. Isonzo csatában. Ekkor lett számvivő altiszt és itt teljesített 1916 február 2-ig szolgálatot, mikor sebesül-kórházba szállították. 1917 februárjában újra az olasz határra került, ahol a front összeomlásáig a 12-ik század számvivő altisztje volt. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é.

Sziklai (Schäffer) István t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be háborús szolgálatra és kiképzés után szeptemberben ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. A 11-ik század kötelékében harcolt a VI-XII. Isonzo csatában a Plaván, a Mte Kukon, Mte Santon, Kostanjevicánál, a Tagliamento mellett, majd Mte Fredinán és a Piave mentén Bochette Val Di Per-nél. Itt megsebesült, de a helyszínen ápolva rövidesen visszament az első vonalba. Részt vett még a Mte Grappa védelmében és a front összeomlásakor a zászlóalj maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., (kétszer) K. cs. k., H. e. é., 1920-21-ben szolgált a nemzetj hadseregben és 1921 november 1-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Sziklás (Skalka) Zénó t. hadnagy, Máv. tisztviselő, Székesfehérvár. 1915 július 15-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett az ezred hadműveleti-

ben. 1916 végén a román határra ment V. zászlóaljunkhoz. Itt a románok üldözése közben megsebesült. Felgyógyulva az olasz hadszíntérre ment és itt küzdött a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: K. cs. k.

Szikora Lajos t. főhadnagy, tptzrti igazgató, Gyöng. Ezredünkhöz 1915 február 1-én helyezték és ment június 30-án az orosz hadszíntérre. Részt vett a Witkow-Szary-i, Karpilowka-i Sapanov-i ütközetekben, az Ikwa mentén és a Panasowka-i állásharcokban, de 1916. májusában betegen ment kórházba. 1917 januárjában a román határra ment V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcokhoz, majd a zászlóaljál Wienbe került, ahol a királyi várban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, II. o. v. é., K. cs. k.

Vitéz Szilasy István t. törzsőrmester, M. kir. iparügyi min. altiszt, Budapest. Tényleges szolgálata 1910-ben vonult be ezredünkhöz Pécsre és 1913-ban szerelt le. Háborús szolgálatát 1914 július 27-én kezdte meg és a tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Részt vett a II-ik lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. A Zalarskin könnyebben sebesült és a helyszínen gyógykezelték. Az ezreddel ment az orosz lengyelországi harcokhoz is. Harcolt NW. Breznicánál és Rozeneknél. Itt 1914 december 19-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 őszén újból a határra ment a Bug és az Ikwa menti harcokhoz. Innen Panasowkához, majd Pieniaki és végül Tölgyeshez került. Az ezreddel ment Hlibokához és az olasz hadszíntérre is. Harcolt a Piave menti csatában és a Mte Grappán. Az ezred maradványaival jött haza. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é. (kétszer), II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912/13-as

e. k., VI. e. sz. e. II. o. német vas k. 1923—21-ben a nemzeti hadseregben szolgált.

Szili János t. tizedes, gazdálkodó, Acsut. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Részt vett a II-ik leMBERGI csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Három évi kórházi ápolás után 1917 végén bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. 1918 márciusában Trientbe vezényelték, ahol a tábori csendőrségnél teljesített a front összeomlásáig szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Sebesülési éremnek.

Szili József t. őrmester, Kükér, hiv. altiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1915 május havában vonult be és ment júniusban az orosz hadszíntérre a Bug folyó menti harcokhoz. Részt vett az Ikwánál a Berreh-Sapanow-i harcokban, majd Panasowkánál és Pieniákinál harcolt. Az ezreddel ment Tolyeshez és Hlibokához. Innen 1917 szeptemberében beteges állapotok kórházba. Feül vizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen szolgált a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Szilasy György t. tizedes, gépkocsive-

ze ő, Budapest. Ezredünkhöz 1909-ben szolgált. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a II-ik leMBERGI csatában, a nagy visszavonulásban, harcolt Oroszlengyelországban. Itt 1915 januárjában Rozeneknél megsebesült. Felgyógyulva a 120-ik gépkocsi osztaghoz vezényelték, melynek kötelékében az olasz harctérre ment Trient és Rovereto-hoz. 1915 szeptemberében a román harctérre került, ahol egy évig teljesített szolgálatot. 1917 decemberében az orosz frontra került. a Braja-Odessa-i vonalon teljesített szolgálatot. A háború végén Berlinbe került és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., Salvador v. k., a v. é. sz., K. cs. k., Seb. é.

Szirtesi (Szerafusz) Ferenc, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. 1917 március 20-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. A géppuskás tanfolyam elvégzése után májusban az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a X—XII. Isonzo csatában a Mte Kuk-on, a Mte Santon, majd a Mte Grappán. A zászlóalj maradványai' jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k. 1919 február 15 óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében.

Sziláki János.

Szobonya Mihály t. zászlós, r. t. főkönyvelő, Budapest. Mint e. é. önkéntes

vonult be a cs. és kir. 32-ik gyalogezredhez, majd ezredünkhöz helyezték. Az olasz harctérre harcolt III-ik zászlóaljunk kötelékében a Plaván és a Kuk hegyen. 1917-ben az orosz frontra ment, ahol a Hliboka-i állás harcokban vett részt, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre került, ahol a Piave-i átkelés után a Montello elleni támadást küz. lőtte végig. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Szokoló István, gyalogos, gazdálkodó, Martonvásár. 1906/9-ben szolgált ezredünkhöz ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a II-ik leMBERGI csatában, a Sambor körüli és az orosz lengyelországi harcokban, a kárpáti nagy téli csatában, majd az üldöző harcokban 1916 elejéig. Ekkor a pótzászlóaljhoz ment, honnan rövidesen az olasz harctérre került az V—X. Isonzo csatához, de 1917. május 16-án a Mte Kuk-on fogságba esett, honnan 1919 októberében tért haza Harctéri szolgálata 29 hónap.

Szomolányi Ferenc pékmester, Bicske. Ténylegesen 1899-ben szolgált ezredünkhöz Székesfehérvárott, de később áthelyezték a kat. élelmezési raktárhoz Budapesten. A világháború kitörésekor Sarajevóba vonult be. Itt teljesített szolgálatot, majd csapatostóval a román, később az albán frontra került. Itt érte a front összeomlása is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1903-óta ö. álló pékmester Bicskén. Régi nemei bírtokos családból származik, aké iparában az első helyet vívta ki magának.

Szopkó István t. ővezető, Szfőv. tüzőoló, Erd. Háborús szolgálatra 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz Pilisre és kijelölés után októberben ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Itt a 10-ik századunk kötelékében harcolt az I—X. Isonzo csatában a Mte Sabatinon, a Podgorán, a

S. Martinon, az Oslaviján. 1915 dec 5-től 10-ig lefolyt harcokban a 10-ik század tört be az olasz állásokba a Podgorán. Részt vett a Plava-Zagora védőkörletű harcokban, majd 1916 augusztus 6-8-án a Görzi hídfő védelmében a 10-ik század kötelékében utolsó-nak védi Al-Ponte hídját, de szerencsésen megmenekült. Részt vett a Plaván lefolyt harcokban, majd a Mte Kuk-on harcolt. 1917 június 14-én betegen szállították kórházba. 1918 február 9-én újból az olasz harctérre került és itt harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k. 1920-ban szolgált a nemzetí hadseregben.

Szumper József t. tizedes, szföv. al-tájszt, Budapest. 1913-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. A háború kitörése után a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabác körüli harcokhoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Részt vett az ezred összes ütközeteiben úgy az orosz, mint a román, valamint az olasz harctéren. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., K. cs. k., H. e. é.

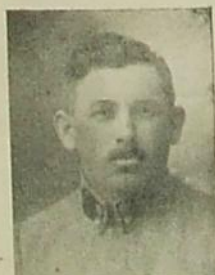
Vitéz Szöke István t. tizedes, szföv. tűzoltó, Budapest. 1914 október 23-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment decemberben az orosz hadszíntérre az orosz zöngyelországi harcokhoz Rozenek-hez. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, melyet végig harcolva az oroszokat üldöző harcban 1915 május 24-én Pniuktnál megsebesült. Ez év augusztusában újból az orosz frontra ment a Bug menti harcokhoz. Harcolt az Ikwánál, Panasowkánál, Pieniaki-Zwyzinnél, Tölgyesnél és Hlibokánál. A 31-ik rohamzászlóalj kötelékében ment az olasz hadszíntérre a Pjave-i harcokhoz. 1918 november 26-án szerelt le. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1918-ban lépett Budapest székesfőváros kötelékébe.

Szöllösi István t. őrvezető, ny. kir. t. törzsőrmester, Pestszenterzsébet. Ezredünkhöz 1916 május 28-án vonult be háborus szolgálatra és ment június 28-án az orosz hadszíntérre, ahol részt vett a Zwyzin-Pieniaki állásharcokban. Október 29-én a Zwyzin-i orosz áttörés után megsebesült és Nagyszombatban, majd Székesfehérvárott ápolták. 1917. márciusában újra az orosz frontra ment, majd 1918 februárjában az ezreddel az olasz harctérre. A Piaven történt átkeles után Montello bevételénél francia foglyagba esett, honnan 1920 május 12-én tért haza. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1935 június 1-én ment nyugalomba.

Szönyegi István gyalogos, gazdálkodó, Sárbogárd. Ezredünkhöz 1915 július 15-én vonult be háborus szolgálatra és kiképzése után ez év októberében ment az orosz hadszíntérre az Ikwá menti harcokhoz. Panasowkánál 1916 április 4-én megsebesült. Felgyógyulása után október 14-én újból az orosz frontra került Pieniaki-hoz. Itt tagja lett a rohamcsapatnak és ment Tölgyeshez, majd Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz harctérre a Montello elleni támadáshoz is. Itt volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Sztanó István.

Szovák Károly t. tizedes, nyug. kir. koralap főerdőőr, Aba. Ezredünkhöz 1888-ban vonult be tényleges szolgálatra

és IV-ik zászlóaljunk kötelékében Budapest, majd Wienben teljesített szolgálatot. 1890-ben állandóan a királyi palotában volt őrszolgálaton. 1891-ben mint tizedes szerelt le. Ma is hűséges és lelkes támogatója minden 69-es megmozdulásnak.

Szűcs József gyalogos, Bszkrt. kalez, Budapest. Ezredünkhöz 1916 márciusában vonult be háborus szolgálatra Pilsenbe. Kiképzés után 1916 őszén ment az orosz hadszíntérre Pieniaki-Zwyzin-i harcokhoz, majd Tölgyeshez és Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a Piave menti harcokhoz, ahol megsebesült. Felgyógyulva újból az olasz frontra ment a Mte Grappára éjtt volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 24 hónap. 1918 novemberétől leszerelt, de 1919-20-ban szolgált a nemzetí hadseregben. 1921 szeptember 30-óta áll a Bszkrt. szolgálatában.

Szűts István, Velence.

Szűcs Ferenc gyalogos, m. kir. póstaaltájszt, Kispeszt. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabáci harcokhoz, majd az orosz harctérre. Horozana-Wielkánál megsebesült 1915 január 3-án a 7-ik menetszázadda újból az orosz frontra ment. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, de 1916 március 23-án a Beskidekben újból meg

sebesült. Ez év decemberében harmadszor ment az ezredhez és részt vett annak összes hadműveleteiben a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kötüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Szűs II. József gyalogos, Bszkrt. kalauz, Budapest. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után októberben az orosz frontra ment, ahol részt vett a Novo-Breznica-i, Krepa-i és Grocholice-Belchatow-i harcokban. Az Augustynow-i erdei harcban. 1914 december 4-én Novo-Radomsk-nál foglyagba esett. Mint hadifogoly Moszkvában és Nizni-Udinszkban volt intenzív, honnan 1918 november 20-án térte haza.

Szűs Pál gyalogos, Sztov. altiszti, Budapest. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és áprilisban ment a szerb hadszíntérre III-zászlóaljunkhoz a Drina mentére. Innen a zászlóaljjal az olasz harctérre került. Részt vett itt az I-VI. Isonzo csatában a Mte Sabotinon, Podgorán, San Martinon, Mte S. Michelen és az Oslaviján. 1916 elején betegen ment kórházba, majd felgyógyulva a pótzászlóalrhoz vonult be. Innen áthelyezték a kassai lövészezredhez, de nem sokára szolgálattól érdekből felmentették. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kötüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. 1907-óta áll a Székf. szolgálatában.

Szűcs István II. o. tégymester, Széfv. gázműv. alkalm. Budapest. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be há-

borus szolgálatra és kiképzés után ment szeptemberben az orosz hadszíntérre az Ikwá mentére. Itt részt vett a Sapanow-i ellentámadásban. Az Ikwától Panasowkához került, ahol 1916 március 6-án megsebesült. Bródyban, Lembergben, majd Komáromban áptolták. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól géppuskás tanfolyamra vezényelték, melynek elvégzése után 1917 március 13-án újból az orosz frontra került Tölgyeshez. Innen Hlibokához, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre ment a Piave menti harcokhoz és a Montello elleni támadáshoz. Itt is érte a front összeomlása, az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kötüntetései: Vas e. k., K. cs. k., Seb. é.

Szűcs József t. szakaszvezető, m. kir. póstaaltiszti, Kispeszt. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a lemergi csatában, majd harcolt Turikánál, Zalarskinál és a Magurán, az orosz-nyelgországi harcok és a kárpáti nagy téli csatában. Itt március 15-én a Besztidekben súlyosan megsebesült. Felgyógyulva 1916 februárjában újból az orosz frontra ment Panasowkához, Innen a wieni fényező-rosztaghoz vezényelték és a román harctéren a cs. és kir. 9-ik huszár ezredhez osztották be. 1918-ban lement a szerb harctérre a Drina mellé és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kötüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. VI. e. sz. k.

Takáts István gyalogos, Széfv. tűzoltó, Budapest. Ezredünkhöz 1916 májusában vonult be háborús szolgálatra és augusztusban ment az orosz hadszíntérre, Pieniaki-nál, majd Tölgyesnél és Hlibokánál harcolt. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre a Piave menti harcokhoz a Montello elleni támadásban megsebesült és bevonult a pótzász-

lóljához Pilsenbe, ahol a forradalom kitörése érte. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kötüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált.

Takács Andor vaskereskedő, Székesfehérvár. 1914 július 28-án vonult be háborús katonai szolgálatra ezredünkhöz és a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot 1915 február 1-ig. Ekkor súlyos betegen szállították kórházba és felgyógyulása után felülvizsgálaton elbocsájtották a hadsereg kötelekéből.

† Takács Géza.

Takács Imre kereskedő, Győr. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Részt vett az ezred ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren. Utóbbin súlyosan megsebesült, mely sebesüléséből kifolyólag 75 %-os rokkantá lett. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. éremnek.

† **Takács Imre** kereskedő, Székesfehérvár. 1914 decemberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ment az olasz hadszíntérre, ahol III-ik zászlóaljnál kötelekében harcolt az I-V. Isonzo csatában, de 1916 március 12-én a Plava-Zagora-i védőkörzetben ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Takáts Gábor t. őrmester, magánzó, Budatétény. Ezredünkhöz 1913-ban vo-

mult be és így a háboru kitérése tényleges állományban érte. Mozgósításkor a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. Részt vett a lembergi csatában, az orosz- lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Itt 1915 április 10-én a Parilow Vrch-en megsebesült, 1916 tavaszán újból az orosz frontra került Panasowkához, majd innen a Pieniaki-Zwyzin-i vonalra. Tölgyestől és Hlibokától az olasz harctérre ment. Itt harcolt a Piave menti csatában és a Montellon. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kijutottai: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. A budatényi frontharcos egyesület vezetőségi tagja.

Tanárki János t. tizedes, gazdálkodó, Zámoly. Ténylegesen 1904-7-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor a szerb frontra ment, ahol 1915 júniusáig harcolt. 1915 október 25-én az orosz harctérre került. Harcolt az Ikwa mellett Bereh-Sapanownál, Panasowkánál és Lopusnónál. Innen ment a pótzászlóaljhoz. Újból kiment az orosz hadszíntérre, majd az olasz frontra és a front összeomlásáig küzdött. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kijutottai: II. o. v. é., K. cs. k. Tagja volt a 69-es szoborbizottságnak.

dr. vitéz Tanka Tibor t. százados, p. ü. tükár, Budapest. A cs. és kir. 24-ik vadászszázalóaljhoz vonult be 1914 szeptember 1-én, majd áthelyezték ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után a szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz a Drina menti harcokhoz, majd a zászlóaljjal az olasz hadszíntérre került. Részt vett az I-IV. Isonzo csatában a Mte Sabotinon, a Podgorán és a Mte S. Michelen. 1915 november 12-én mikor az Oslaviján a templomdombot félszázadával pergőtűz alá vette és sorozatos támadások között két napig tartotta és sikeres ellentámadással az ellenséget elűzte, megsebesült. Ezen önállóan végrehajtott teljesítményéért az arany vitézségi éremmel tüntették ki. Tulajdonosa még a Bronz v. é., K. cs. k., Seb. é. és H. e. é. éremnek.

Taricska Abel ny. tisztacsegyes, házfelügyelő, Budapest. 1902-ben vonult be tényleges katonai szolgálatra a cs. és kir. 16-ik huszárezredhez. 1905-ben helyezték át, mint őrmestert ezredünkhöz. A világháboru kitérésekor, mint ezredkürtös ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre, majd az ezreddel az orosz harctérre, míg 1918 február 21-én az

olasz frontra. Itt 1918 június 18-án a Montello elleni támadásban megsebesült és kórházba szállították. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kijutottai: I. o. v. é., II. o. v. é., Vas érdemrend, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912/13-as Emlékkereszt, 1921-ben vonult nyugalmába.

Tátrai (Tekler) Nándor, t. őrzető, vármegyei altiszt, Budapest. Háborus szolgálatra 1914 november 26-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzés után 1915 januárban a szerb hadszíntérre a Drinához. A III. zászlóalj kötelékében ment az olasz harctérre is az I-ső Isonzo csatához. 1915 májusában áthelyezték a cs. és kir. 68-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében az orosz harctéren Lemberg és Przemysl körül harcolt. Itt súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi ápolás után 1916 február 10-én Prágában felülvizsgálaton sebesüléséből kifolyólag mint 75%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kijutottai: K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1930 október 1 óta áll Pest vármegye szolgálatában.

Tárnoki (Terzák) András t. tizedes, m. kir. áll. r. főőrszörmester, Sashalom. Ezredünkben 1911-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Részt vett a Horozana-Wielka-i, Piaski-i, és Scercec-i ütközetben és a nagy visszavonulásban. Harcolt Sjanakinál, Turkánál, a Zalarskin és a Magurán. Az ezreddel ment Oroszlengyelországba NW. Breznicához is. Itt többedmagával súlyosan megsebesülve fogságba esett. Szent Pétervárott, majd Moszkvában ápolták. A Nowonikolajevsk-i táborból 1919 április havában indult haza és 7 évi hadifogság után 1919 nyarán ért haza. Harctéri szolgálata 5 hónap. Kijutottai: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912/13-as e. k.

Tarlós György m. kir. póstaaltiszt, Csillaghegy. Háborus szolgálatra 1918 május 12-én vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzése után irodai szolgálatra osztották be és mint ilven a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot a forradalom kitéréseig. 1918. decemberben szerelt le. 1920-ban bevonult a nemzeti hadseregbe Kaposvárra és 1921 április 25-én szerelt le. 1925-óta áll a m. kir. pósta szolgálatában. Tulajdonosa a H. e. éremnek.

Tavi Antal v. őrmester, bankaltiszt, Budapest. 1902-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és 1905-ben vették fel a hivatásos altisztek állományába. A III-ik zászlóaljunk kötelékében ment a szerb hadszíntérre, ahol mint szolgálatvezető, majd mint szakaszparancsnok vett részt a zászlóalj összes harcában. 1915 február 14-én az orosz harctérre került, majd a román hadszíntérre, itt 17 hónapig harcolt. 1918 augusztus 22-én az olasz frontra ment, ahol fogságba esett. 1919 december 12-én tért haza. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kijutottai: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Tauszik Ignác t. hadnagy, gabonakereskedő, Paks. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1916 május 15-én. A tiszti iskola elvégzése után 1916 novemberében ment az orosz hadszíntérre. Részt vett itt az ezred összes hadműveleteiben, majd az ezreddel a román, végül az olasz harctérre ment. A front

összeomlása a Piave mentén érte. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.,

vitéz Teczely Károly m. kir. alhadbiztos, Székesfehérvár. A temesvári császári hadapródiskola elvégzése után mint zászlós került ezredünkhöz. 1917 októberében ment az orosz hadszíntérre, majd az ezreddel 1918 februárjában az olasz frontra. Részt vett ezredünk összes harcaiban, de 1918 június 15-én a Piave-n való átkelés után a Montello bevételénél megsebesült. Harctéri szolgálata 13 hónap. Kiténtetési: Ar. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1922-ben avatták vitézzé.

Tell János gyalogos, szabó mester, Hercegfalva. Ezredünkhöz háborus szolgálata 1914 október 26-án vonult be. Kiképzés után 1915 június 2-án ment az orosz hadszíntérre. A Dobrotwor-1 ütközet után a Bug-menti állásharcoknál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1916 júniusában újból az orosz frontra ment. Részt vett Panasowka-i, Pieniaki—Zwyzin-i, Tölgyesi és Hlibokai harcokban. Az ezreddel ment 1918 elején az olasz frontra és a Piave mentére. A Montello elleni támadásnál 1918 június 23-án fogságba esett, honnan 1919 november 29-én tért haza. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Temesvári (Tésits) István t. tizedes, m. kir. áll. fiuint, nevelő, Székesfehérvár. 1907/10-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálata és ment a tábori ezredrel a szerb hadszíntérre, ahol a Sabác körüli harcokban vett részt, majd az ezreddel az orosz harctérre ment. Itt végigküzdötte az 1914 IX. 9—11-i ütközeteket, a Turka-i és a Zalarski elleni támadást majd orosz-angolországi harcokban harcolt Nw. Breznica-nál, Krepá-nál és Bernadow-nál. A kárpáti nagy téli csatában 1915. március 25-

én a Beszkdek gerincén dülő hat napos csatában mint szakaszparancsnok arclövessel súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálata alkalmának minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kiténtetési: I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1918 novemberében szerelt le.

Telkesi (Teszerek) István t. tizedes, Bszkrt. kalauz, Pestszenterzsébet. 1917 októberében vonult be ezredünkhöz háborus szolgálata Pilsenbe. Kiképzése után ez év decemberében a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcokhoz. Innen 1918-ban a zászlóaljjal ment Wienbe, ahol a királyi palotában teljesített őrszolgálatot a forradalom kitöréséig és 1919 januárjában leszerelt. Harctéri szolgálata 6 hónap. 1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált és 1923 óta van a Bszkrt kötelékében.

Tercsák József gyalogos, Bszkrt. kalauz, Budapest. Ezredünkben 1906/8-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálata. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre. Itt részt vett a Horozana—Wielka-i és Pjaski-i ütközetekben, a nagy visszavonulásban és a Sianki-i, Turka-i és Zalarski-i harcokban. Orosz-angolországban Nw. Breznica-nál, Krepá-nál és Augustynow-nál betegen ment kórházba. Betegségéből kifolyólag tartósan szabadságolták, de 1916-ban újból behívták és az orosz frontra vezényelték Tölgyeshez. 1917 őszén mint segédszolgálatra alkalmast egy munkásosztaghoz Budafokra helyezték és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 19 hónap. 1912 március 6 óta áll a Bszkrt szolgálatában.

Térmeg József gyalogos, m. kir. póstaaltiszt, Budapest. Ezredünkben 1906/9-ben szolgált ténylegesen és 1912-ben újból katonai szolgálatot teljesített.

1914 július 27-én vonult be háborus szolgálata és az első menetzászlóaljjal ment a szerb hadszíntérre Títelekhez. Itt baleset folytán súlyos sérülés érte. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd a m. kir. pósta szolgálatj érdekéből felmentette. Tulajdonosa az 1908 évi J. e. é. és az 1912/13-as e. keresztnek.

Térmeg János t. szakaszvezető, m. kir. póstaaltiszt, Budapest. 1911-ben vonult be tényleges szolgálata ezredünk III-ik zászlóaljjához Bilekbe. A háború kitörése tényleges állományban érte. Részt vett a III-ik zászlóaljunk kötelékében a szerbiai offenzívában az összes ütközetekben 1914 november 8-ig, mikor Krupanjnál egy erdei ütközetben súlyosan megsebesült. Felgyógyulva 1915 február 25-én felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa az 1912/13-as e. k.-nek. 1915 április 1 óta áll a m. kir. pósta szolgálatában.

nemes Tibay István t. szakaszvezető, kereskedő, Dunaszentgyörgy. 1914 augusztus 25-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálata és 1914 november 2-án ment III-ik zászlóaljunkhoz a szerbiai hadszíntérre. Részt vett a Zapolje-i, Rogacic-i és Pozega-i ütközetekben és a Drina biztosítási harcokban. A zászlóaljjal ment az olasz harctérre is. Itt végigküzdötte az I—XII-ik Isonzó csatát, Harcolt a Mte Sabotino-n, Al Ponte-nél, a Podgorán, San Martinon, az Oslaviján a Plava—Zagora védőkörletben, a Plaván, a Mte Kuk-on és a Mte Santo-n. Részt vett a Piavé-ig való előnyomulásban és a Mte Grappa-i harcokban. A front összeomlásakor a zászlóaljjal jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., H. e. é. A kommunizmus alatt részt vett a Dunaszentgyörgyi ellenforradalomban és hasznos szolgálatakat tett a nyugatmagyarországi harcokban résztvevőknek.

Tihanyi (Trukensitz) János máv. kaulauz, Székesfehérvár. 1908/11-ben teljesített ezredünkben tényleges szolgálatot. A világháború alatt mint vasutast felmentették. Sógora Bódis György, 1916 február 12-én az olasz harctéren hősi halált halt.

Tinódy József t. tizedes, »Hanyga« üzletvezető, Perkáta. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be háborus szolgálatra és novemberben ment az orosz hadszíntérre, ahol az ezredtörzsnél, majd a 31-ik hadosztálynál nyert beosztást. Az orosz fronton teljesített szolgálatot 1918 elejéig mikor az olasz harctérre került és itt volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kiténtetése: Vas é. k., K. cs. k.

Tittel Oszkár t. hadnagy, mérnök Budapest. Ezredünkhöz 1914. szeptemberében vonult be, mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1915. júniusában ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred harcaiban az Ikwamentén, Panasowkánál, Pieniakinél, Tölgyesenél és Hlibokánál. Az ezreddel ment az olasz harctérre is ahol részt vett a Montello elleni támadásban. 1918. júliusában áthelyezték a repülő osztaghoz és itt teljesített szolgálatot mint repülő a háború végéig. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kiténtetése: Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Tischner Gyula t. fegyvermester, kereskedő, Adony. 1912-ben vonult be ezredünkhöz szolgálatra, így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre a Sabac körüli harcokhoz, majd ugyancsak az ezredrel az orosz harctérre. Szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után 1915-ben bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe és itt mint fegyvermester teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kiténtetése: K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as emlékérem. 1918 november 10-én szerelt le.

tetései: K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as emlékérem. 1918 november 10-én szerelt le.

Tokodi János t. őrzető, szabó mester, Felcsut. Ténylegesen a 8-ik honvédfülszázadnál szolgált és 1915 májusában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra, de áthelyezték a 4-ik vadászszázalajhoz, mellyel az orosz hadszíntérre ment Lublin és Iwangorodhoz, majd Luck és Olika-hoz. Megbetegedvén króvázba került és felgyógyulása után vissza került ezredünkhöz. 1916 elején az olasz harctérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett az V-VI-ik Isonzó csatában, de sebesülten vitték króvázba. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz vonult be ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd Keeskmétre vezényelték, ahol a forradalom is érte. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

P. Tóth József t. tizedes, főhercegi alkalmazott, Alocsut. Ténylegesen 1897/1900-ban szolgált ezredünkben Budapesten és Székesfehérvárott. Mint tizedes szerelt le. Háborus szolgálatra 1914 július 27-én vonult be, de szolgálati érdekből a katonai szolgálat alól felmentést nyert.

Tolnai Ferenc cipésmester, Bicske. Ezredünkben 1910-ben szolgált ténylegesen. A háború kitörésekor vonult be háborus szolgálatra és ment a tábori ezredrel az orosz hadszíntérre.

Részt vett a Turka körüli harcokban, a Zalarski magaslat elleni támadásban. Az orosz hadsereg előnyomulásánál a Krepa körüli harcok után NW. Breznicánál 1915 november 25-én éjjeli ütközetben fogságba esett. Háromévi hadifogsága alatt megfordult az orosz táborokban míg végre hátronszori sikertelen szökési kísérlet után 1918 márciusában hazatért és jelentkezett szolgálatra. A forradalom a pótzászlóaljhoz érte. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as emlékkeresztnek.

Tolnay János t. őrmester, Máv. üz. s. tiszti, Csillaghegy. Ténylegesen 1913-ban szolgált ezredünkben. Mint vasutast a háború elején felmentették. 1917 február 25-én vonult be háborus szolgálatra ezredünkhöz és ment májusban a román harctérre V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Sereth-menti harcokban. 1918 májusában az olasz harctérre került a Piave-i harcokhoz. 1918 novemberében a székesfehérvári csendőrkörületi parancsnokságnál teljesített 1921 október 10-ig szolgálatot. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Kis Tóth György gazdálkodó, Dunapentele. 1914 augusztus havában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment októberben az orosz hadszíntérre. Részt vett a Turka-i támadásban és a Zalarski magaslaton lefolyt több napos ütközetben, ahol 1914 október 20-án megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz a pécsi csendőrkörülethez vezényelték. Innen 1918 novemberében a pótzászlóaljhoz került Pilsenbe, majd az olasz harctérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a III-V. Isonzó csatában a Podgorán, Oslaviján és a Plava-Zagora védőkörletben. 1916 augusztus 8-án a Görzi hídfő védelmében Al Ponte-nél a zászlóalj nagy részével fogságba esett, honnan 39 hónapi fogság után 1919 október 22-én tért haza. Harctéri szolgálata 11 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nak.

Tomán Pál Bszkrt. kalauz Budapest. Ezredünkben 1901-ben szolgált ténylegesen és 1914. július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A műszaki csapat ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred harcaiban, Galiciában, Oroszlengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában és a Brussilow offenzívában. 1916. október 6-án bevonult a pótzászlóaljhoz. Részt vett a Serejh-menti harcokban 1918 elejéig. Ezután a királyi palotában teljesített őrszolgálatot. 1918. novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., 1919-ben lépett a Bszkrt szolgálatába.

Tóth Sándor t. őrzető, fodrászmester, Székesfehérvár. 1917. áprilisában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Felülvizsgálatra került és helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. A pótzászlóaljnál teljesített a forradalom kitöréséig szolgálót. 1926 óta önálló fodrászmester Székesfehérvárott.

Tóth György gyalogos, ny.H.E.V. üz. s. tjszt, Albertfalva. Tényleges szolgálatra 1909. október 7-én vonult be ezredünk IV-ik zászlóaljához. Székesfehérvárra. A világháború alatt a tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz harctérre ment. Itt részt vett a II-ik lebergi csatában. 1914. szeptember 9-én Horozana-Wielka-nál megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól 1914. decemberében a szerbiai hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz Drinajca-hoz,

majd 1915. májusában az olasz frontra került. Részt vett az I-II. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, a Podgora-n és a Kálvária hegyen. 1915. szeptemberében a H.E.V. szolgálati érdekből felmentette. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Tóth M. Lajos t. tizedes, ny. m. kir. I. o. pósta alt. Kispest. Tényleges idejét 1897-ben szolgált ezredünkben, annak IV-ik zászlójánál mely akkor Boszniában, Sarajevóban állomásozott. A világháború alatt a m. kir. pósta szolgálatában állva nem vonult be katonai szolgálatra, hanem mint nélkülözhetetlen felmentették. 1902-ben lépett a pósta szolgálatába és 32 évi szolgálat után vonult nyugalomba. Tulajdonosa a jubileumi emlékéremnek.

Tóth János m. kir. áll. rendőrőrmester, Budapest. 1918. február 6-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment június 10-én egy kézi géppuskásszakasszal az olasz hadszíntérre a Piave mellé. Itt beosztották a cs. és kir. 32-ik gyalogezredhez. Itt harcolt a Montellonál majd Valdobbiana-nél. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. 1927. január 1-óta teljesít a m. kir. államrendőrség kötelességében szolgálatot.

nemes Tóth Károly Gyula t. zászlós, okl. középisk. tanár, magántisztviselő, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1911/12-

ben szolgált, majd áthelyezték a cs. és kir. 2-ik bosnyákezedhez. 1914. július 27-én vonult be mint zászlós ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment az első menetszázaddal az orosz hadszíntérre. Részt vett a Turka-i támadásban, majd a Zalarski-n lefolyt négy napos ütközetben. Itt 1914. október 25-én fogságba esett. Szibériában volt internálva, a Brezowka-i fogolytáborban 4 évet töltött és Nikolsk-Usurisk-ban 2 éven keresztül ette a hadifogság szomorú kenyerét. 1920. november 20-án tért haza 6 évi száműzetés után. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as e. keresztnek.

Tóth VIII. Imre t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. 1915. július 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzés után az orosz frontra ment az Ikwa-menti harcokhoz. Innen Panasowká-hoz került, ahol 1916. március 19-én megsebesült. Felgyógyulása után 1916. októberében újból az orosz harctérre ment Pieniaki-hoz, honnan betegen ment kórházba. 1917. februárjában a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Serejh-menti harcokban, majd a zászlóaljával ment Wienbe, ahol a királyi palotában őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., Bajor v. é.

Tóth Lajos t. őrmester, R. t. altiszt, Budapest. 1906-ban vonult be tényleges szolgálatra ezredünk IV-ik zászlóaljához Székesfehérvárra, és 1914. július 27-én mint szakaszvezető vonult be. Decemberben ment az orosz hadszíntérre Oroszlengyelországba Rozenek-hoz. Itt december 20-án megsebesült. Felgyógyulva 1915. augusztus 25-én újból az orosz harctérre ment az Ikwa-menti harcokhoz. Innen Panasowká-hoz, majd Pieniaki-hoz került. 1917-ben a román harctérre ment Tolgyeshez, majd Hlboká-hoz. Az ezreddel ment az olasz harctérre és a Piave-menti harcokhoz.

Innen május végén betegen ment kórházba és 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as J. e. é.

Tóth Árpád, gyalogos gazdálkodó, Felcsut. Háborus szolgálata 1915. tavaszán vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz, ahol részt vett az I—III. Isonzo csatában Al Pontenél és a Podgorán, de betegen a kórházba szállították. Felgyógyulva 1916. közepén újból az olasz frontra ment a Plavára. Harcolt a VI.—X. Isonzo csatában a Mte Kukon, de itt 1917 május 17-én súlyosan sebesülve fogságba esett, honnan 29 hónapi fogság után 1919 októberében tért haza. Harctéri szolgálata 30 hónap.

Tóth János t. gyal. Csór községben született 1890-ben. 1915-ben jelentkezett katonai szolgálatra és gyakorlati kiképzése után a 7-es menettel indult el az oroszok elleni küzdelmekbe. Több ütközetben vett részt december 20-án bekövetkezett megsebesüléséig. Másodszor a Buy menti harcokban érte sebesülés, melynek következtében 75 százalékos hadirokkant lett. Jelenleg községi postás. Bátyja István 1915-ben az olasz fronton esett el.

Tóth István gyalogos, az O.K.H. irodatízsze, Budapest. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után 1915 októberé-

ben ment az orosz frontra. Itt részt vett egyhuzamban 17 hónapig az ezred összes harcaiban míg betegen kórházba került. 1917 január 1-én újból az orosz, majd a román frontra került de július 31-én Tölgyesnél súlyosan megsebesült. Brassóban, Békéscsabán majd Székesfehérvárott gyógykezelték és 1918 április 3-án mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. A budapesti 69-es bajtársi egyesület vezetőségi tagja.

Tóth Imre banktiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be háborus szolgálatra. Katonai kiképzése után ez év októberében ment az orosz hadszíntérre ahol részt vett a Zalarskij magaslat elleni támadásban és a Magura körüli harcokban. Majd az Oroszlengyelországi előnyomulásban vett részt, ahol 1914 november 20-án Krepánál, éjjeli ütközetben többedmagával fogságba esett. Mint hadifogoly megfordult Oroszország több szibériai táborában. 1918 szeptember 1-én indult haza és 47 havi fogság után november 1-én ért haza otthonába.

Tóth József t. tizedes, I. o. póstaaltiszt, Budapest. 1907-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra Bilekre, majd Kaposvárra és Pécsre került. 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb majd az orosz hadszíntérre. Itt 1914. szeptember 9-én Horozana—Wielkánál megsebesült. Felgyógyulva 1915 február elején újból az orosz hadszíntérre ment a kárpáti nagy téli csatához. Itt már mint az I-ső zászlóalj kürtöse teljesített szolgálatot. Harcolt Dobrotwor-nál, az Ikwa-mentén, majd Panasowkánál, Pieniaki-nál és Tölgyesnél. Hljbokától ment az olasz harctérre. A Pjave-menti ütközetekben 1918 júliusában megbetegedett. A forradalom kítörése kórházi ápolás alatt Kaposvárról érte. Harctéri szolgálata 43 hónap.

Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., 1908-as J. e. é., 1912/13-as e. k. 1911-ben került a m. kir. postajagazgatóság szolgálatában.

Tóth József m. kir. áll. r. t. őrmester, Pestszenterzsébet. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be. Kiképzés után ez év szeptember 2-án a 23-as menetszázaddal az olasz hadszíntérre ment. Részt vett a VI—X-ik Isonzó csatában a Plava-n, majd a Mte Kuk-on. Itt a zászlóalj nagy részével 1917 május 15-én fogságba esett, honnan 31 hónapi fogság után 1919 novemberében tért haza. 1921-ben a nemzeti hadseregben szolgált. 1927 október 1-től van a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Tőke György gyalogos, bőrdődös, Budapest. 1915 április 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után júniusban áthelyezték a cs. és kir. 51-ik gyalogezredhez, mely ezred kötelékében az orosz hadszíntéren küzdött 1915. aug. 24-ig mikor megsebesült. Felgyógyulva újból az orosz frontra ment és itt harcolt 1917 január 6-ig, mikor az ezreddel az olasz hadszíntérre került és részt vett az ezred összes ütközeteiben. 1917-ben ezredét a francia frontra vitték ahol Verdunnál küzdött és 1918 december 5-én szerelt le. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. K. cs. k., H. e. é.

Tóth József t. őrzvezető, m. kir. áll. r. főőrzsőrmester, Budapest. 1912-ben

vonult be ezredünk III-ik zászlóaljához és így a háború kitérője tényleges állományban érte. A zászlóaljjal ment a szerbiai hadszíntérre. Részt vett a Cavcici-i, Krupanji, Zapolje-i ütközetekben és a Drina biztosításában. — A zászlóaljjal került 1915. év május havában olasz harctérre és az I. Isonzó csatához. Harcolt a Mte Sabotino-n, Al Pontenél, a Podgorán, a San Martino-n és a Mte S. Michele-n. 1915 november 28-án az Oslaviján többedmagával sebesülten fogságba esett. Cividale-ban és Páduban ápolták, majd Nápolyba szállították honnan 1919 augusztus 29-én tért haza. Harctéri szolgálata 15 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., H. c. é. 1922-ben lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatába.

Töke József kisbirtokos, Székesfehérvár. Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddei ment a szerb hadszíntérre ahol a Sabác körüli harcokban vett részt, majd az ezreddel az orosz frontra ment ahol Horozana—Wielkánál majd harcolt. Ez utóbbi ütközetben szeptember 11-én súlyosan megsebesült. Kórházban, majd Székesfehérvárott ápolták, majd felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz. 1916 decemberében újból az orosz frontra ment honnan betegesen tért vissza, mikor mint önálló gazdát felmentették. Jelenleg 25%-os hadjókánt. Tulajdonosa a Károly csapateresztnek és a sebesülési éremnek.

Tölgyesi (Bukovszky) Ferenc, t. őrzetű, m. kir. áll. r. főörzörmeister, Budapest. Háborús szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment december 24-én a szerbiai hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz a Drinamenti harcokhoz. A zászlóaljjal ment az olasz harctérre is 1915. májusában. Harcolt az I—III. Isonzó csatában, Mte Sabotino-n, Al Pontenél, a Pod-

gorán és a Kálvária hegyen. 1915 október 22-én beosztották a 17-ik honvéd gyalogezredhez, de október 24-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 közepén újból az olasz harctérre került a Plavára. Harcolt a Mte Kuk-on lefolyt 5 napos ütközetben ahol 1917 május 15-én a zászlóaljjal fogságba esett. Civita—Vechiá-ban, majd Asinara-n volt internálva, 1919 október 28-án tért haza. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kiténtetési: H. o. v. é., K. cs. k., H. c. é., Német h. c. é., 1919 november 16-án lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe.

Tölgyesi (Gavenda) György t. tizedes, szűv. altiszt, Budapest. Háborús szolgálatra 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz. Katonai kiképzése után szeptembert végzett. 1916 januárjában az orosz frontra ment Panasovkához. A fronton képezték ki géppuskásnak és ebben a beosztásban harcolt Pieniaki-nál, Tölgyesnél és Hlibokánál. 1918 februárjában az olasz frontra került a Piave mellé. A Montello elleni támadásnál 1918 június 28-án súlyos sebbel fogságba esett honnan 1919 december 21-én tért haza. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k.

Tömör Antal gyalogos, kereskedő, Egrespuszta. Ezredünkhöz 1915 júniusában vonult be háborús szolgálatra és kiképzés után 1915 októberében ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az Ikwa menti harcokban, majd Panasovkához, innen pedig a Pieniaki—Zwyzin-ni vonalra került. Tölgyesnél és Hlibokánál is harcolt, majd az ezreddel az olasz frontra ment. A Piave-menti ütközetben és a Montello elleni támadásban vett itt részt, de Valdobbiadene-nél 1918 október 28-án fogságba esett. Alto—Mura fogolytáborából 1919 december 24-én tért vissza. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k. Bány-

ja Tömör Ferenc III-ik zászlóaljunk kötelékében a szerb hadszíntéren 1914 szeptemberében hősi halált halt.

Tömösi Mór Mihály t. hadnagy, fuv. vállalkozó, Budapest. 1915 június 15-én vonult be a cs. és kr. 38-ik gyalogezredhez és ez év decemberében helyezték át ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után az orosz frontra ment az Ikwa-menti majd a Panasovka-i és Pieniaki-i állásarcokhoz. 1917 februárjában a román harctérre ment V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth mellé. Itt küzdött 1918 márciusáig, mikor az olasz hadszíntérre vezényelték a Piave mellé és itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kiténtetési: H. o. v. é., K. cs. k.

Turán János t. gyal. A 69-ik gyalogezredben szolgált a katonai éveit 1908-11-ig Pécsen és Bileken. 1912-ben a m. kir. államrendőrség kötelékébe lépett s beosztásánál fogva nélkülözhetetlenné tette magát, s ebből kifolyólag a világháborúban nem vett részt. 1929-ben rendőrfelügyelő helyettesi rangban vonult nyugalomba. A 1908. évi jubileumi kereszt tulajdonosa.

Török Ferenc t. őrzetű, m. kir. fogházőr, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be tényleges szolgálatra. A tábori ezreddei ment a szerb majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sabác harcokban, az első leंबर-

gi csatában. Harcolt Sambornál, Turká-nál és a Zalarski magaslaton. Az orosz lengyelországi harcok után részt vett a kárpáti nagy téli csatában és az oroszok üldözésében az Ikwá-ig. Panasowkától a tartalék zászlóaljunkkal Wolhyniába került és az itteni harcokban 1916 július 21-én fogságba esett. Innen megszökött és 1918. január 20-án tért haza. 1918. áprilisában az olasz harctérre vezényelték honnan betegen jött haza. Itthon érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-es e. k.

Török József t. tizedes, banktiszt, Pestszentlőrinc. Tényleges szolgálata 1908-ban vonult be ezredünkhöz és 1911-ben mint tizedes szerelt le. Háborús szolgálata 1914 július 27-én jelentkezett és a tábori ezreddel a szerbiai harctérre ment Sabác-hoz, majd az orosz hadsziintérre. Itt 1914 szeptember 9-én Horozana—Wielká-nál megsebesült. Felgyógyulva az olasz harctérre került III-ik zászlóaljunkhoz. Itt az I-ső Isonzó csatában újból megsebesült. Felgyógyulása után áthelyezték Grázba, majd a budapesti katonai rendőrséghez vezényelték. Innen vezényelték Belgrádba ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1911-ben lépett a Magyar Általános Hitelbank szolgálatába.

Treusch Róbert t. százados, bankigazgató, Budapest. A világháború kitörésekor mint t. hadnagy a II-ik hadsereg hadtápparancsnoksághoz vonult be, ahol mint kerékpáros tiszt teljesített szolgálatot előbb a szerb majd az orosz hadsziintéren. 1916 nyarán vonult be pótzászlóaljunkhoz és ment a román hadsziintérre ahol az V. zlj. kötelékében harcolt 1918 elejéig mikor a zászlóaljval Wienbe majd Badenbe került ahol a főhadizálláson teljesített őrszolgálatot. Arconalbeli szolgálata: 12 hónap. Kit. III. o. kat. érdemkereszt, ezüst Signum Laudis, br. Signum Laudis, Vöröskereszt tiszti díszjelvény, K. cs. k.

Trischberger Mihály gyalogos, községgé póstaaltiszt, Mór. Tényleges idejét 1905/8-ban szolgálta ezredünk 13-ik századánál és mint a század legjobb lövője szerelt le. 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálata és ment a tábori ezreddel a szerb hadsziintérre a Sabác-i harcokhoz. Az ezreddel ment az orosz harctérre. Részt vett a szeptember 9—11-i ütközetekben, a Turka-i, Zalarski-i, majd az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Innen sebesülten került kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. Prágában felülvizsgálaton ideiglenesen szabadságolták. Harctéri szolgálata 9 hónap.

Tuschák Tivadar nagykereskedő, Budapest. Háborús szolgálata 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és az I-ső menetszázaddal ment a szerbiai majd az orosz hadsziintérre. Részt vett a II-ik lemergeri csatában, a nagy visszavonulásban, majd az orosz lengyelországi harcokban. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Ezt végigküzdvé az oroszokat üldöző harcokban vett részt az ezred halálhíveleiben. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Harctéri szolgálata 20 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Vitéz Ugray (Ulrich) György, t. százados, közs. főjegyző, Hőgyész. Ezredünkhöz 1914 augusztus 26-án vonult be mint e. é. önkéntes. A tisztiiskola elvégzése után a szerb hadsziintérre ment. Részt vett a szerbiai hadjáratokban és ment a zászlóaljval az olasz harctérre. Végigküzdötte az I—IV. Isonzó csatát a Mte Sabotinon, Podgorán, Mte S. Michele-n és Oslaviján. 1916 január 9-én betegen került kórházba, majd szeptemberben újra az olasz frontra ment, ahol 1917 június 18-ig harcolt a VI—X. Isonzó csatában, mikor mint létszámfeletti kardosztiztet a pótzászlóalrhoz vezényelték. Harmadikban mint géppuskás ment 1917 december 18-án a zászlóaljhoz és mint géppuskáparancsnok, majd mint a 12-ik század parancs-

noka szeptember végéig küzdött. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Ujfalusi József t. tizedes, Bszkrt. köcsivezető, Újpest. Ezredünkben 1904/7-ben szolgált ténylegesen és 1914 július havában vonult be háborús szolgálata. Az első menetszázaddal ment az orosz hadsziintérre. Részt vett a Sabor körüli harcokban, valamint az orosz lengyelországi ütközetekben. Harcolt Krepánál, Belchatownál és Augustynownál. 1914 december 8-án Bernadownál fogságba esett. Mint hadifogoly Nowo—Nikolajskban, majd Moskvában és Szt. Pétervárott volt internálva. Később elszállították Murman félszigetre. 1917 szeptember 27-én szökve tért haza. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., 1908-as J. e. é., 1912/13-as e. k.

Ujszigeti István t. tizedes, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1908 október 6-án vonult be tényleges szolgálata Székesfehérvárra, majd zászlóaljval Bilek-re helyezték és 1911-ben mint tizedes szerelt le. A m. kir. államrendőrség kötelékébe 1912 március 1-én lépett be. A világháború alatt szolgálati érdekből felmentették. Tulajdonosa az 1908-as J. e. éremnek. Több ízben részesült nyilvános díjnyújtásban.

Ujszászl István.

alhoz. Ennek kötelékében harcolt az olasz hadszíntéren a Piave-menti harcokban, a Montello bevételénél és Valdobbiadene-nél. A front összeomlásakor az ezreddel tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 50 hónap. Kijutott: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., Édesatyja a körmendi népf. zászlóalj kötelékében harcolt és 1915-ben az orosz harctéren hősi halált.

Végh István t. tizedes hádogos mester, Budapest. Háborus szolgálata 1916 augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzés után 1917 elején a román hadszíntérré ment V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth menti harcokhoz. Itt megbetegedett. Felgyógyulva visszatért a zászlóaljhoz. Később hadtápszolgálata osztozták be és itt szolgált a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 13 hónap.

vitéz Végvári (Wachauer) László, t. százados, ipartárj cégvezető, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1911/12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálata. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérré. Részt vett a sabáci, Horozana Wielka-i, Sianki-i, Turka-i és Zalarski-i ütközetekben, a Kárpáti nagy téli csatában és az oroszok üldözésében. 1915 október 20-án elhelyezték ezredünktől és a 3-ik és 4-ik cs. és kir. vadászrezredhez, majd a cs. és kir. 37-ik gyalogezred kötelékében harcolt a front összeomlásáig az olasz fronton. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kijutott: Signum Laudis, Arany v. é., Német kat. é. é., K. cs. k. 1925-ben avatták vitézzé.

Vértés József t. főhadnagy, az »Adria« bizt. társ. fiókelnöke, Pécs. 1910/11-ben szolgált mint e. é. önkéntes ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálata és október 19-én ment az orosz hadszíntérré. Részt vett az orosz-nyelországi harcokban. 1915 januárjában betegen ment kórházba. 1915 júniusában az olasz frontra ment III. zászlóaljunkhoz az I. és II. Isonzo csatához. Ez év augusztusában az orosz frontra került, októberben pedig Aradra a cs. és kir. szállítmányi bizottsághoz, honnan 1917 júliusában visszakerült ezredünkhöz. 1917 áprilisában az olasz frontra vezényelték, ahol az V-ik hadsereg hadtápszászlóaljánál teljesített a front összeomlásáig szolgálata.

tojt. Harctéri szolgálata 23 hónap. Tulajdonosa a K. cs. keresztnek.

Vértés Károly t. őrmester, kereskedő, Lovasberény. 1887/60-ban szolgált ezredünk tényleges állományában. 1915 április 15-én vonult be háborus szolgálata. A pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, ahol mint a jelentkezési iroda vezetőjét magas kora ellenére visszatartották és csak 1918 május 15-én szabadságot kaptak. Két ízben volt pótzászlóalj parancsi díjszertben része. 43 év óta önálló kereskedő Lovasberényben, tagja a községi képviselőtestületnek, az O. K. H. felügyelőbizottságának elnöke és a Ker. és Iparkamara választmányi tagja.

Vida József gyalogos, harangozó, Dunaszentgyörgy. 1902-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálata. Az orosz hadszíntérré ment és részt vett az ezred összes hadműveleteiben, itt, valamint a román és olasz harctereken egyhuzamba 44 hónapon keresztül. Kijutott: Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k., 1919 decemberében szerelt le.

Vértés László, t. főhadnagy, bérlő, Pötölle pusztja. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 március 15-én. A tiszti iskola elvégzése után ez év szeptemberében ment az orosz hadszíntérré az Ikva menti harcokhoz. A 15-ik század kötelékében harcolt Panasovkánál, a Pieniaki-Zwyzyn-i vonalon 1917 január 1-ig. Ekkor átvette az

aknavető osztag parancsnokságát. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Hlibokához, majd 1918 elején az olasz harctérré. Részt vett a Piave-i harcokban, a Montello elleni támadásban. 1918 június 23-tól, mint a műszaki század parancsnoka az ezred maradványával tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kijutott: Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, II. o. v. é., (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., Német vas k., Porosz é. é.

Viczkó Antal t. tizedes, Bszkrt. kaulaz Budapest. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be háborus szolgálata és ment 1915 januárjában az orosz hadszíntérré. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldöző harcokban egész az Ikváig. Harcolt Panasovkánál, Pieniakinál, Tölgyesnél és Hlibokánál. Az olasz harctérré is az ezreddel ment. A Piave menti harcokban és a Montello bevételénél küzdött a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kijutott: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., H. e. é.

Vida János t. tizedes, gazdasági ispán, Budakajtor. Háborus szolgálata: 1914. augusztus 24-én vonult be ezredünkhöz és kiképzés után a szerbiai hadszíntérré ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Drina biztosítási harcokban, majd 1915. májusában a zászlóaljjal az olasz frontra ment. Részt vett itt az I-VI Isonzo csatában a Mte Sabotino-n, Al Pontenél a Pagora-n, a San Martinon, az Oslaviján, a Palava-Zagora védőkörlet harciban, de 1916. augusztus 8-án a Görzi hídfő védelmében a zászlóaljjal fogságba esett. Mint hadifogoly megfordult Olaszország számos táborában és 39 hónapi fogság után 1919 októberében tért haza. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kijutott: II. o. v. érem. Br. v. é., K. cs. k. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Vincze István hadapród j. ref. tanító, Dunaszentgyörgy. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be, mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1916 májusában ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Pieniak-i, majd a Tölgyes-i és Hliboka-i védőharcokban. Az ezreddel ment az olasz frontra a Piave menti harcokhoz és a Montello elleni támadáshoz. A front összeomlásakor az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k., H. e. é., O. h. e. é.

dr. Vincze Oszkár t. tonadnagy, ny. m. kir. rendőrkapitány, ügyvéd, Budapest, 1910-ben mint e. é. önkéntes szolgált ezredünkben. A háború kitörésekor vonult be a 69-ik gy. ezredhez, honnan a 4-ik hadtestparancsnoksághoz vezényelték, 1915 január 1-én ismét ezredünk kötelékébe került és vett részt az összes hadműveletekben 1918 október végéig. A front összeomlásakor az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kiténtetési: Ez Signum Laudis, (kétszer) Br. Signum Laudis, K. cs. k., H. e. é.

Vinczei György cukrász, Székesfehérvár. 1915 május 29-én vonult be ezredünkhöz és áthelyezték a cs. és kir. 48-ik gyalogezredhez. Ezen ezreddel ment az orosz határterre, ahol 1915 szeptember havában megsebesült. Felgyógyulva saját kérelmére visszahelyezték ezredünkhöz, melynek kötelékében harcolt a forradalom kitöréséig. 1918 novemberben leszerelt, de 1920-ban a

nemzeti hadseregben is teljesített szolgálatot. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é.

vitéz víz József t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. 1910-ben vonult be tényleges katonai szolgálatra ezredünkhöz és 1913-ban mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én jelentkezett a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj ütközeteiben a Krupanji erdőharcokban, Zapoljenél és a Drina mentén. A zászlóaljjal ment az olasz frontra is a Mte Sabotinora, Podgorára és az Oslavijára. 1916 április 16-án az orosz határterre került Panasovkához, mint géppuskás. Innen Pieniakhoz, majd Tölgyeshez és Hlibokához ment. Az ezreddel szállították az olasz harcokhoz a Piave mellé. A Montello elleni támadásban 1918 június 18-án megsebesült. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., (kétszer) K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Vörös László szabómester, Bicske. 1916 januárjában vonult be háborús szolgálatra ezredünkhöz. Katonai kiképzése után az olasz hadszíntérre ment, ahol III-ik zászlóaljunk kötelékében részt vett a VI. és XI. Isonzo esatában. Később áthelyezték a 16-ik hadtest parancsnoksághoz, ahol a front összeomlása is érte. Két fivéré János és István a harctéren hősi halált haltak.

vitéz dr. Víz Imre.

Vukits Lajos t. főhadnagy, községi főjegyző, Bodajk. Mint e. é. önkéntes 1914 októberében vonult be ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után az olasz hadszíntérre ment, ahol beosztották a 17-ik népf. gyalogezredbe. Részt vett a III-ik Isonzo esatában, de 1915 június 19-én a Doberdön megsebesült. Ez év őszén az orosz határterre került, a 309-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében, mint géppuskás és századparancsnok szolgált a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: Signum Laudis, Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.,

Vuleta Lajos népfőlkelő, m. kir. fogházor, Budapest. 1916. szeptember 1-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után 1917 február 25-én a 27-ik menetszázzal a román hadszíntérre ment a Sereth menti harcokhoz, ahol 1917 július 19-én megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól 1917 december 14-én a 34-ik menetszázzal az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Mte Fredinai Bochette-Val Di Per-i harcokban és a Mte Grappa elleni támadásban. Itt érte a front összeomlása és a zászlóalj maradványaival jött haza, Harctéri szolgálata 17 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., 1921 november 1-óta a Pestvidéki kir. törvényszéknél teljesít szolgálatot.

Wagner József t. őrmester, gazdálkodó, Paks. Ezredünkben 1907-10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra III-ik zászlóaljunkhoz. Végig harcolta a szerbjai téli hadjáratot és 1915 májusában a zászlóaljjal ment az olasz hadszíntérre. Részt vett az I-VI Isonzo esatában a Mte Sabotinon, Podgorán, San Martinon, Mte San Michelen és a Zlava-Zagora-i nehéz harcokban. 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében az Oslaviján a zászlóalj nagy részével fogságba esett és 3 1/2 évi fogság után 1920-ban tért haza. Harctéri szolgálata 24

hónap. Kötüntetési: I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Wolpach Antal II. o. fegyvermester, nagytézdés, Martonvásár. 1914 augusztus 4-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után 1915 január 4-én az orosz hadszíntérre ment Kozenekhez, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli harcokhoz. Részt vett a Cisna-Balygrodí műút menti, a Wola-Michowa-i és a Beskidek-i harcokban. Ez utóbbiban 1915 március 28-án súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után felülvizsgálaton, mint 50 %-os rokkantat szabadságolták. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. éremnek.

† **Wachauer Károly** t. hadapród, tptári tisztviselő, Pécs. Ezredünkben 1912/13-ban szolgált mint e. é. önkéntes és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sabác-i ütközetben, a szeptember 9-10-iki oroszok elleni támadásban, a Sianki és Turka elleni támadásban. A Zalarski hegy elleni támadásban 1914 október 18-án ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Vitézségéért az arany vitézségi érmet kapta. Fialtal életét áldozta fel a 69-es zászló védelmében és mi emléket kegyelettel őrizzük meg az utókor számára.

Weigerding Vendel t. hadnagy, r. kat. tanító, Paks. 1916 július 26-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment a szerb, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Részt vett a Horozana-Wielka-i és Piaski-i ütközetekben, a visszavonulásban, majd a Sianki-i, Turka-i és Zalarski-i harcokban. Itt 1914 október 16-án fejlövésrel megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1917 márciusában Tölgyeshez ment. 1918 februárjában V-ik zászlóaljunkhoz vezényelték a Sereth menti harcokhoz. Haretéri szolgálata 16 hónap. Kötüntetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Weisz János e. é. önk. 1915. május 15-én vonult be Pilsenbe. Katonai kiképzése után az 51. gy. e.-hez vonul be, az orosz haretérre, ahonnan 1915. végén beteglen került kórházba. Felgyógyulása után előbb az orosz, majd az oláh fronton harcolva az ojtózi szorosban 1917 augusztus 17-én megsebesült. 1918-ban eredeti ezredével az olasz haretérre

ment s az összeomlás alkalmával jött haza. Mint rokkant szerelt le. A OIII. K. cs. k., seb. é. tulajdonosa. Kismányokon ág. hitv. ev. tanító.

† **Weinberger Sándor** t. őrmester, szabó mester, Székesfehérvár. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment az ezreddel a szerb majd az orosz hadszíntérre. Mint élelmezési aliszt a háboru első napjától a front összeomlásáig ezredünk kötelékében vett részt mind a három fronton a hadműveletekben. Az 52 hónapos fátadalmak következtében tüdőbajt szerzett, már betegen jött haza és betegségében 1934 december 24-én hősi halált halt. Özvegye szeretettel ápolja hősi férje emlékét, mi pedig, akik őt, mint igaz, jó bajtársat szerettük, hajtjuk meg előtte a megemlékezés zászlóját.

Weisz Herman, textilgyári főtisztviselő, Budapest. 1915-ben vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment augusztusban az orosz hadszíntérre. Részt vett az Ikwa mentén a Bereh-Sapanow-i harcokban, majd a Panasowka-i állásharcokban. 1916 júliusában beteglen ment kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól felülvizsgálatra ment és a Weiss Manfréd hadianyaggyárhoz vezényelték. Innen 1917-ben mint 50 %-os rokkantat a hadsereg kötelékéből elbocsájtották. Haretéri szolgálata 10 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Wlasits Géza gyalogos, kereskedő, Budapest. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és novemberben áthelyezték a cs. és kir. 46-ik gyalogezredhez. 1916 januárjában visszakérült ezredünkhöz Panasowkához. Részt vett a Pieniaki-Zwyzini, Tölgyesi és Hliboka-i harcokban. Mint kiképzett géppuskás és gyalogsági ágyus 1917-ben a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcokhoz. A zászlóaljossal ment Wienbe, honnan az o-

lasz haretérre vezényelték. Itt 1918 június 20-án Montello elleni támadásban megsebesült. Haretéri szolgálata 30 hónap. Kötüntetési: K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Winternitz Sándor t. gyal. A mozgósítás első napjaiban vonult be ezredéhez, a 69-esekhez. A IV. menettel indult el a szerb hadszíntérre, ahol számos ütközetben vett részt. Ezredét az orosz frontra helyezték át, ahol a grodeki ütközetben megsebesülve, kórházba került s ezután már csak, mint segédszolgálatos tudott hazájának szolgálatára állni. 1918 novemberében szerelt le. Kereskedő.

Wolf Mór gyalogos, kereskedő, Simontornya. Ezredünkhöz 1914 augusztus 25-én vonult be és ment szeptember 22-én az orosz hadszíntérre. Részt vett a Turka-i, Zalarski-i, Magura-i, majd a Nw. Breznica-i, Krepa-i, Nowo-Radomszki és Bernadow-i harcokban. Decemberben vérhással megbetegedett és Németországban ápolták. 1915 júliusában a 13-ik menetszázzal újól az orosz hadszíntérre került. Itt megsebesült. 1918 februárjában az ezreddel ment az olasz frontra a Piave menti harcokhoz. A front összeomlása is itt érte. Haretéri szolgálata 42 hónap. Kötüntetési: Vas é. k., K. cs. k.

Wranek Károly t. tizedes, Szföv. alkalmazott, Budapest. Tényleges katonai szolgálatra 1910 október 6-án vonult be a cs. és kir. 10-ik huszárezredhez. 1914 július 27-én jelentkezett háborus szolgálatra és ment a tábori ezreddel az orosz hadszíntérre, ahol a Lublin, majd Przemysl körüli harcokban vett részt. 1916 április 21-én áthelyezték ezredünkhöz. Ez év augusztusában a román haretérre ment V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Meteris elleni támadásban és harcolt Cornul-Zanoaga-nál. 1916 október 27-én Targujin-nál súlyosan

megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 májusában az olasz frontra III-ik zászlóaljunkhoz került. Harcolt a X–XII. Isonzó csatában. 1918 november havában leszerelt. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Wolf József gyalogos, vendéglős, Budapest. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre, ahol 1914 október 5-én Sianki-nál megsebesült. Felgyógyulva még ez évben a szerb hadszíntérre ment, majd III-ik zászlóaljunkkal az olasz frontra a I–VI. Isonzó csatákhoz. 1916. augusztusában V-ik zászlóaljunkhoz vezényelték a román frontra és a zászlóalj kötelékében maradt a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Zörgő János m. kir. áll. r. főőrnagy, Budapest. Háborus szolgálatra 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után áthelyezték a cs. és kir. 64-ik gyalogezredhez, melyre 1916 januárjában az orosz hadszíntérre ment. Itt áthelyezték a fényszóró osztaghoz. Ennek kötelékében teljesített szolgálatot a tűzvonalban az orosz és a román fronton a háború végéig. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k. 1921 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Zóka György, t. szakaszvezető, m. kir. p. ü. m. I. o. alászt, Budapest. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Mint géppuskás ment III-ik zászlóaljunkkal a szerb hadszíntérre, ahol szeptemberben megsebesült. Ez év decemberében újbó a szerb frontra került, majd a zászlóalj az olasz harctérre az I–IV. Isonzó csatához. A Podgórá-n megsebesült, de felgyógyulva 1916 áprilisában az orosz hadszíntérre vezényelték Panasowká-hoz. Pi-

eniaki-nál harmadikban megsebesült. 1917-ben V-ik zászlóaljunkhoz a Serethment-i harcokhoz ment, majd Wien-be, ahol a királyi palotában őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as e. k.

Zitterbarth István t. főhadnagy, Frigyes kir. herceg közp. főszámartója, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1902–3-ban szolgált ezredünkhöz. Budapest. Háborus szolgálatra 1914. július 27-én vonult be, és mint a katonai munkaszervezet parancsnoka ment 1914. augusztus havában az orosz hadszíntérre Tarnow-hoz. A IV-ik hadtest kötelékében teljesített szolgálatot 1916. januárjáig, mikor kinevezték a gazdasági csoport parancsnokának. 1917. októberében felmentették és leszerelt. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetési: Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, K. cs. k.

Zsarnay Pál I. o. számvivő, üveges mester, Dunaföldvár. 1914 júliusában vonult be háborus szolgálatra és ment a tábori ezredbe, majd az orosz hadszíntérre. 41 hónapon keresztül volt a fronton ezredünk kötelékében és vett részt az összes hadműveletekben. Kiténtetési: Br. v. é., Vas. é. k., K. cs. k.

Zsebő János t. őrmester, m. kir. ügyéségi alászt, Budapest. 1912 október 5-én vonult be ezredünkhöz Székesfehérvárra, majd Castelnuovoba került. A világháború kitörésekor a tábori ezredbe ment Sabac-hoz, majd az orosz hadszíntérre került. Részt vett a II-ik lemergi csatában, majd a Sambor körüli harcokban. Az ezredbe ment az orosz-ukrajnai harcokhoz is. Itt 1914 december 6-án Bernadow-nál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljtól szabadságot kaptak, majd újra bevonult és a háború végéig teljesített szolgálatot. Kiténtetési: I. o.

v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1928-ban avatták vitézzé.

Zsigmond János gyalogos, bankalfőnök, Budapest. Háborus szolgálatra 1915 februárjában vonult be ezredünkhöz. Katonai kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Részt vett kezdetben mint gyalogos az ezred összes ütközeteiben az orosz és a román harctéren, majd a gyalogsági ágyúsosztag kötelékében az olasz fronton megszakítás nélkül 36 hónapig. A front összeomlása is a fronton érte. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

vitéz Zsilvölgyi (Vuleta) Lajos, közs. postaalkalmazott, Ercsi. Ezredünkhöz 1916 május 28-án vonult be. Kiképzése után ez év őszén az olasz hadszíntérre került III-ik zászlóaljunkhoz. Végigküzdötte VI–XII. Isonzó csatát és hét ízben meg is sebesült. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., III. o. v. é., K. cs. k., Seb. é. (2 sávval) H. e. é. 1920 január 1-től 1921 október 1-ig a nemzeti hadseregben szolgált.

Zwilk József gyalogos, gazdálkodó, Csákvár. Ténylegesen 1904-ben szolgált ezredünkhöz és 1914 július 29-én vonult be háborus szolgálatra. 1914 decemberében ment az orosz hadszíntérre orosz-ukrajnai hadseregbe Bernadowhoz, majd Rozenek-hez. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában Jablonki-nál és Wola-Michowá-nál. Innen tífuszal szállították kórházba, de 1915 júniusában ismét az orosz harctérre ment. Dobrotwonál megsebesült. 1916 közepén Panasowká-hoz, innen Fieniaki-hoz ment, honnan betegesen került a pótzászlóaljhoz. Hosszu ápolás után fegyvernélküli szolgálatra alkalmasnak minősítették és 1918 áprilisában leszerelt. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., 1912–13-as e. k.

Bunkala Imre, t. hadnagy.

Eskulics Lukács konyhakertész, Tárnok. Háborus szolgálatra 1916-ban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett X—XI. Isonzó csatában a Piava-n, a Mte Kuk-on és a Mte Santo-n. 1917 augusztus 22-én megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen újból az olasz frontra került ezredünk II-ik zászlóaljához, melynek kötelékében részt vett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs., k.

Gáspár Sándor t. főhadnagy, bizt. vezértilkár, Budapest. 1912-ben szolgált ezredünkben mint c. é. önkéntes. A mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra és a tábori ezreddelel ment az orosz hadszíntérre. 1914 október 28-án megsebesült, felgyógyulva újra az orosz frontra került, de Dobrotwonál újból sebesült. 1916-ban a Román frontra ment és V-ik zászlóaljunk kötelékében szolgált a forradalom kitöréséig. 1918 november 11-én leszerelt. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., Bajor kir. e.

† György György.

Gyurkovics József.

Hajnal János, Zámoly.

Heiczmann Antal, Zámoly.

Hollósi József, Bicske.

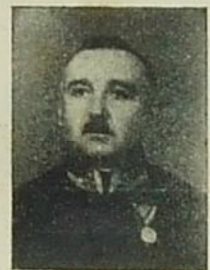
Klob Nándor, Székesfehérvár.

Konecsny László szakaszvezető. 1894-ben született Lovasbényben. Tényleges katonai kötelezettségének a v. K. u. K. Inf. No. 68/9—14—15. gy. ezredben tett eleget. Leszerelése után a mozgósításig kórházfelügyelő volt. Ezredével előbb az orosz-kárpátokba került, ahol 1915. IV. 1-én először sebesült meg. Felépülése után a román, később az olaszfrontra irányították. Ott sebesült meg másodszor, 1918. VI. 16-án, Világ felett a piavei átkeléskor. A háború befejezése után egy évig a Nemzeti Hadseregben szolgált. Kiténtetési: kis ezüst vit. é., K. cs. k., háb. e. é. és a kétsávos sebérem.

Lanczmann József.

László István t. tizedes, vendéglős, Budapest. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be. Kiképzés után Maria-Zellben sítanfolyamot végzett és december végén ment az orosz hadszíntérre Rozenekhez. Végigküzdötte a kárpáti nagy téli csatát, de 1915 március 28-án a Beszidek-ben súlyosan megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag a katonai szolgálathól mint 75%-os rokkantát elbocsájtották. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é.

Márkus Pál, Kispeszt.

Németh Imre t. tizedes, m. kir. rendőrfelügyelő h., Budapest. Tényleges idejét 1907—10-ben szolgálta le ezredünkben a Kaposvárott állomásozó I. zászlóaljnál. A háború kitörésekor a m. kir. rendőrség szolgálatában állva a háborus szolgálat alól felmentették. Szolgálati tevékenységéért okiratban részesült elismerésben. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek.

Mészáros Ferenc, Tárnok.

vitéz Németh Pál, Alap.

Pisch Ferenc, Mór.

Springinrein Nándor.

Szmlkó János bankaltiszt Újpest. Ezredünkhez 1914 októberében vount be. Kiképzés után 1915 április 11-én ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz Drinjaca-hoz. A zászlóaljjal ment az olasz frontra is. Itt részt vett az I—VI. Isonzó esatában. Harcolt a Mte Sabotino-n, a Podgorán, a M. S. Martino-n, a Mte S. ichelen és az Oslavijá-n. 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében Al Pontenél századával fogságba esett. Mint fogoly Milánóban, majd Asinara-ban volt internálva, honnan 1919 november 15-én tért haza. Haretéri szolgálata 28 hónap. 1923 június 4 óta áll a Hermes Bank r. t. szolgálatában.

Sommer Béla t. őrmester, 1888-ban született. Katonai szolgálatát 1909-ben kezdette meg Székesfehérváron a 69-seknél. A mozgósítás alkalmával ezredével a Sabác melletti harcokba került, ugyanebben az évben még átvitték az orosz haretérre, a kárpáti téli hadjáratra. 1918-ban a piavei és montellói, monte-grappai ütközetekben vett tevékeny részt Az összeomlásakor szerelt le. Kítüntetése: OII., OIII., Kesk.

